

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 29 kwietnia 2015 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2013, sekcja III – Komisja i agencje wykonawcze**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2013, sekcja III – Komisja,
  - uwzględniając swoje decyzje w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetów agencji wykonawczych za rok budżetowy 2013,
  - uwzględniając art. 93 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinie innych zainteresowanych komisji (A8-0101/2015),
- A. mając na uwadze, że po raz dwudziesty z kolei Trybunał Obrachunkowy nie był stanie wydać pozytywnego poświadczenia wiarygodności w odniesieniu do legalności i prawidłowości płatności leżących u podstaw rozliczeń, co grozi podważeniem zasadności wydatków i strategii politycznych Unii;
- B. mając na uwadze, że szczególnie w sytuacji ograniczonych środków, Komisja powinna dawać przykład, wykazując europejską wartość dodaną swoich wydatków oraz dopilnowując, by środki, za które ponosi wspólną lub pełną odpowiedzialność, były wydawane zgodnie z obowiązującymi zasadami i przepisami finansowymi;
- C. mając na uwadze, że Komisja ponosi ostateczną odpowiedzialność za realizację budżetu Unii, podczas gdy państwa członkowskie muszą ściśle współpracować z Komisją dla zagwarantowania, że środki są wykorzystywane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami; mając na uwadze, że państwa członkowskie, w ramach dzielonego zarządzania funduszami, ponoszą szczególną odpowiedzialność w odniesieniu do realizacji budżetu Unii;
- D. mając na uwadze, że sprawą kluczową jest, aby w ramach dzielonego zarządzania funduszami dane przekazywane przez państwa członkowskie dotyczące zarówno dochodów, jak i wydatków w ramach zarządzania dzielonego były uczciwe i dokładne; mając na uwadze, że sprawą kluczową jest, by państwa członkowskie znały swą własną odpowiedzialność w odniesieniu do zarządzania funduszami Unii w ramach zarządzania dzielonego;
- E. mając na uwadze, że dialog międzyinstytucjonalny zapisany w art. 318 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) dostarcza możliwość pobudzenia nowej kultury wyników w Komisji;

Zarządzanie dzielone i zdecentralizowane: niedociągnięcia w zarządzaniu Komisji i państw członkowskich*Zastrzeżenia dotyczące rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich*

1. nie może politycznie zagwarantować, że procedury kontroli wprowadzone w Komisji i państwach członkowskich dają niezbędne gwarancje co do legalności i prawidłowości wszystkich transakcji leżących u podstaw rozliczeń w rolnictwie i rozwoju obszarów wiejskich, jak wykazano w zastrzeżeniach wydanych przez dyrektora generalnego DG AGRI w jego rocznym sprawozdaniu z działalności z dnia 31 marca 2014 r.;
  - ABB02 – środki rynkowe: 198,3 mln EUR obarczone ryzykiem; siedem systemów pomocy w dziewięciu państwach członkowskich przy 11 zastrzeżeniach: Polska 77,6 mln EUR, Hiszpania 54 mln EUR, Francja 32,4 mln EUR, Niemcy 16,4 mln EUR, Zjednoczone Królestwo 8,5 mln EUR, Włochy 5 mln EUR, Republika Czeska 2 mln EUR, Austria 1,9 mln EUR, Szwecja 0,5 mln EUR,

- ABB 03 – płatności bezpośrednie: 652 mln EUR obciążone ryzykiem; 20 agencji płatniczych obejmujących 6 zainteresowanych państw członkowskich: Hiszpania (15 z 17 agencji płatniczych) 153 mln EUR, Francja 203,4 mln EUR, Zjednoczone Królestwo PRA Anglia 118 mln EUR, Grecja 117,8 mln EUR, Węgry 36,6 mln EUR, Portugalia 28 mln EUR,
- ABB 04 – wydatki na rozwój obszarów wiejskich: 599 mln EUR obciążone ryzykiem; 31 agencji płatniczych obejmujących 19 zainteresowanych państw członkowskich: Belgia, Bułgaria (56,8 mln EUR), Cypr, Niemcy (Bawaria, Brandenburgia), Dania, Hiszpania (Andaluzja, Asturia, Kastylija la Mancha, Kastylija i Leon, FOGGA Galicja, Madryt), Finlandia, Francja (ODARC, ASP (70,3 mln EUR)), Zjednoczone Królestwo (SGRPID Szkocja, RPA Anglia), Grecja, Irlandia, Włochy (AGEA (52,6 mln EUR), AGREA Emilia Romania, OPR Lombardia, OPPAB Bolzano, ARCEA Kalabria), Luksemburg, Niderlandy, Polska (56,7 mln EUR), Portugalia (51,7 mln EUR), Rumunia (138,9 mln EUR) oraz Szwecja;
- ABB 05: 2,6 mln EUR obciążone ryzykiem – wydatki związane z IPARD na rzecz Turcji;

Zastrzeżenia dotyczące polityki regionalnej

2. nie może politycznie zagwarantować, że procedury kontroli wprowadzone w Komisji i państwach członkowskich dają niezbędne gwarancje co do legalności i prawidłowości wszystkich transakcji leżących u podstaw rozliczeń w polityce regionalnej, jak wykazano w zastrzeżeniach wydanych przez dyrektora generalnego DG REGIO w jego rocznym sprawozdaniu z działalności z dnia 31 marca 2014 r.: zauważa, że zastrzeżenia wyrażono w odniesieniu do 73 z 322 programów w związku z częściowo wiarygodnym systemem zarządzania i kontroli (w porównaniu z 85 z 317 w 2012 r.); zauważa, że płatności okresowe dokonane na programy w okresie 2007–2013, co do których wyrażono zastrzeżenia, wynoszą 6 035,5 mln EUR; zauważa, że Komisja oszacowała kwotę obciążoną ryzykiem na 440,2 mln EUR;
3. zwraca uwagę, że choć zastrzeżenia te wskazują na uchybienia w systemach kontroli państw członkowskich, stanowią one również skuteczny instrument wykorzystywany przez Komisję do przyspieszenia działań przez państwa członkowskie w celu usunięcia tych uchybień, a co za tym idzie, ochrony budżetu Unii;

Zastrzeżenia dotyczące zatrudnienia i spraw socjalnych

4. nie może politycznie zagwarantować, że procedury kontroli wprowadzone w Komisji i państwach członkowskich dają niezbędne gwarancje co do legalności i prawidłowości wszystkich transakcji leżących u podstaw rozliczeń w zakresie zatrudnienia i spraw socjalnych, jak wykazano w zastrzeżeniach wydanych przez dyrektora generalnego DG EMPL w jego rocznym sprawozdaniu z działalności z dnia 31 marca 2014 r.: zauważa, że roczne sprawozdanie z działalności zawiera zastrzeżenie związane z płatnościami wykonanymi w 2013 r. na okres programowania 2007–2013 w postaci obciążonej ryzykiem kwoty 123,2 mln EUR; zauważa, że zastrzeżenia te dotyczą 36 ze 118 programów operacyjnych (PO) w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (wobec 27 ze 117 PO w 2012 r.);

Poświadczenie wiarygodności Trybunału Obrachunkowego

Rachunki a legalność i prawidłowość dochodów – opinie pozytywne

5. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że roczne sprawozdanie finansowe Unii za rok budżetowy 2013 przedstawia rzetelnie we wszystkich istotnych aspektach stanowisko Unii na dzień 31 grudnia 2013 r., i z satysfakcją odnotowuje, że dochody leżące u podstaw rozliczeń za rok zakończony dnia 31 grudnia 2013 r. są legalne i prawidłowe we wszystkich istotnych aspektach;

Zastrzeżenia dotyczące wpływów z dochodu narodowego brutto (DNB)

6. wysuwa zastrzeżenie dotyczące sposobu, w jaki obliczono wpływy z DNB państw członkowskich z uwagi na braki ⁽¹⁾ w zakresie weryfikacji danych przez Komisję ⁽²⁾; przypomina, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził, że weryfikacja danych DNB przeprowadzona przez Komisję nie była wystarczająco usystematyzowana i ukierunkowana;

⁽¹⁾ Zob. sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 11/2013, ust. 93–97.

⁽²⁾ Zob. ww. rezolucję Parlamentu z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie sprawozdań specjalnych Trybunału Obrachunkowego sporządzonych w kontekście absolutorium udzielonego Komisji za rok 2013, część I.

Legalność i prawidłowość zobowiązań – opinia pozytywna

7. z zadowoleniem odnotowuje, że zobowiązania leżące u podstaw rozliczeń za rok zakończony dnia 31 grudnia 2013 r. są we wszystkich istotnych aspektach legalne i prawidłowe;

Legalność i prawidłowość płatności – opinia negatywna

8. uważa za niedopuszczalne, że w przypadku płatności po raz dwudziesty z rzędu występuje istotny poziom błędu;
9. rozumie, że podstawą wydania przez Trybunał Obrachunkowy opinii negatywnej jest wniosek, że systemy nadzoru i kontroli są tylko częściowo skuteczne i że w rezultacie w przypadku płatności poziom błędu wynosi prawdopodobnie 4,7 %;
10. przypomina, że najbardziej prawdopodobny poziom błędu w przypadku płatności w roku budżetowym 2012 został oszacowany na 4,8 %, w roku budżetowym 2011 na 3,9 %, w roku budżetowym 2010 na 3,7 %, w roku budżetowym 2009 na 3,3 %, w roku budżetowym 2008 na 5,2 %, w roku budżetowym 2007 na 6,9 %, co daje średni poziom około 4,6 % w okresie objętym poprzednimi wieloletnimi ramami finansowymi (WRF) 2007–2013; zauważa, że sprawozdania roczne Trybunału Obrachunkowego ukazują stabilizację poziomu błędu w 2013 r. na średnim poziomie WRF 2007–2013, co niemniej jednak ukazuje zwykłą i negatywną tendencję od 2009 r.;
11. zwraca uwagę, że według sprawozdania rocznego Trybunału Obrachunkowego za 2013 r. szacowany poziom błędu w obszarach zarządzania dzielonego wynosi 5,2 %; odnotowuje, że w przypadku wszystkich innych wydatków operacyjnych (przeważnie bezpośrednio zarządzanych przez Komisję) szacowany poziom błędu wynosi 3,7 %; podkreśla, że obydwa poziomy błędu są wyższe od prognozy istotności wynoszącego 2 %; podkreśla, że szacowany poziom błędu w obszarach zarządzania dzielonego jest znacznie wyższy, niż w przypadku wszystkich innych wydatków operacyjnych;
12. zauważa, że dyrektor generalny DG REGIO w swym rocznym sprawozdaniu z działalności z dnia 31 marca 2014 r. wyraził zastrzeżenia – w związku z częściowo wiarygodnym systemem zarządzania i kontroli – w odniesieniu do 73 z 322 programów na rok 2013, co stanowi mniejszą liczbę w porównaniu z 2012 r. (85 z 317 PO); zauważa, że szacowana kwota obciążona ryzykiem wynosi 1 135,3 mln EUR i że te zastrzeżenia, a także odnośna kwota, dotyczą dwóch okresów programowania: 2007–2013 oraz 2000–2006;
13. przyjmuje do wiadomości, że dyrektor generalny DG RTD wydał jedno zastrzeżenie dotyczące siódmego programu ramowego w zakresie badań (7. PR) w swym rocznym sprawozdaniu z działalności z dnia 31 marca 2014 r., i że szacowany wpływ w 2013 r. waha się pomiędzy 105,5 mln EUR a 109,5 mln EUR;
14. odnotowuje, że dyrektor generalny DG MARE zgłosił jedno zastrzeżenie dotyczące Europejskiego Funduszu Rybackiego w swym rocznym sprawozdaniu z działalności z dnia 31 marca 2014 r. oraz że kwota obciążona ryzykiem w 2013 r. wynosi 10,77 mln EUR;
15. zwraca uwagę na potrzebę ciągłego usprawniania systemów zarządzania i kontroli w państwach członkowskich w celu zapewnienia lepszego zarządzania finansami funduszy Unii oraz zmniejszenia poziomu błędu w poszczególnych obszarach polityki w trakcie okresu programowania 2014–2020;

Korekty finansowe i odzyskiwanie środków

16. zauważa, że korekty finansowe zgłoszone jako zrealizowane w 2013 r. zmniejszyły się z 3,7 mld EUR w 2012 r. do 2,5 mld EUR w 2013 r., i przypomina, że wysoka korekta finansowa w 2012 r. wynikała głównie z jednej korekty kwoty 1,8 mld EUR w Hiszpanii korygującej wydatki z funduszy strukturalnych w okresie 2000–2006; zauważa, że Komisja zrealizowała w 2013 r. korekty finansowe i odzyskanie środków wynoszące 3 362 mln EUR, co stanowi 2,3 % płatności z budżetu Unii;

17. zauważa, że kumulacja korekt finansowych wprowadzanych w chwili ostatecznego rozliczania programów zakłada sztuczną kumulację w okresach, które nie są znaczące, ponieważ rozliczeń programów dokonuje się dopiero kilka lat po ich faktycznej realizacji; wzywa Komisję do przeanalizowania, czy zmiana metodologiczna polegająca na przejściu z korekt potwierdzonych do korekt dokonanych, która miała miejsce w 2012 r., jest najbardziej odpowiednia do odzwierciedlenia faktycznego stanu systemów zarządzania i kontroli w danym roku budżetowym;
18. zauważa, że wynikający z tego spadek o 34 % korekt finansowych zrealizowanych w 2013 r. (z 3,7 mld EUR do 2,5 mld EUR) został częściowo zrekomensowany dzięki wzrostowi o 27 % odzyskania środków w 2013 r. (z 0,7 mld EUR do 0,9 mld EUR);
19. ubolewa, że z uwagi na ramy prawne chroniące interesy finansowe Unii, złożoność powiązanych procedur oraz liczbę poziomów kontroli w wielu obszarach, błędy mogą zostać skorygowane dopiero po kilku latach od ich wystąpienia;
20. wskazuje, że średnia kwota korekt finansowych i odzyskanych środków dokonanych w latach 2009–2013 wyniosła 2,7 mld EUR, co stanowi 2,1 % średniej kwoty płatności z budżetu Unii w tym okresie; zauważa, że – według Komisji – wspomniany trend można wytłumaczyć zamknięciem okresu programowania 2000–2006 ⁽¹⁾; zauważa w szczególności, że w odniesieniu do polityki spójności cztery piąte korekt dokonanych w okresie 2007–2013 dotyczyło programów operacyjnych z wcześniejszych okresów ⁽²⁾; przypomina, że państwa członkowskie mają prawo do zastąpienia wykrytych niekwalifikowalnych wydatków legalnymi i prawidłowymi wydatkami na mocy ram prawnych obowiązujących w zakresie funduszy strukturalnych;
21. przypomina, że Komisja i państwa członkowskie mają obowiązek stosowania środków naprawczych, aby chronić budżet Unii w przypadku wystąpienia nieskutecznych systemów kontroli lub nieprawidłowych wydatków; podkreśla, że Komisja i państwa członkowskie stosują takie środki naprawcze, i zauważa, że gdyby środków tych nie zastosowano w odniesieniu do zbadanych przez Trybunał Obrachunkowy płatności za 2013 r., ogólny szacowany poziom błędu wyniósłby 6,3 %, a nie 4,7 %; podkreśla, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził, iż w odniesieniu do wielu transakcji obarczonych błędem, szczególnie w obszarach zarządzania dzielonego, organy krajowe dysponowały wystarczającymi informacjami, by wykryć i skorygować błędy; domaga się więc, by Trybunał Obrachunkowy wychodził z założenia, przy szacowaniu w przyszłych sprawozdaniach rocznych poziomu błędu, że wszystkie środki naprawcze zostały podjęte;
22. ubolewa ponadto, że środki te mają nadal ograniczony finansowy wpływ na budżet Unii, gdyż ponad 40 % korekt finansowych dokonanych w 2013 r. nie jest uznawanych za dochody przeznaczone na określony cel ⁽³⁾, lecz może być wykorzystywane przez te same państwa członkowskie, które przyczyniły się do tych korekt w polityce spójności, co osłabia prewencyjny wpływ korekt finansowych;
23. zwraca uwagę, że około 28 % korekt finansowych zrealizowanych w 2013 r. oznacza obniżkę netto finansowania Unii na rzecz danego programu i danego państwa członkowskiego w odniesieniu do polityki spójności;
24. zauważa z niepokojem, że w wyżej wymienionym komunikacie Komisji z dnia 29 września 2014 r. niekoniecznie podano wiarygodne informacje na temat środków wycofywanych, odzyskiwanych i procedur odzyskiwania środków z funduszy strukturalnych dokonywanych przez państwa członkowskie, gdyż Komisja twierdzi, iż musiała przyjąć ostrożne podejście ze względu na pewne uchybienia w liczbach państw członkowskich w celu zagwarantowania, że powyższe kwoty nie są zawyżone ⁽⁴⁾;
25. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wprowadzenie należytych procedur w celu potwierdzenia wiarygodnych informacji na temat ram czasowych, pochodzenia oraz charakteru działań korygujących oraz w celu przedstawiania zestawień informacji w najszerszym możliwie zakresie na temat roku, w którym dokonano płatności, roku, w którym wykryto odnośny błąd, oraz roku, w którym odzyskiwanie środków lub korekty finansowe przedstawiane są w informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego, przy czym należy

⁽¹⁾ Zob. komunikat Komisji z dnia 29 września 2014 r. w sprawie ochrony budżetu UE do końca 2013 r. (COM(2014) 618), s. 11.

⁽²⁾ Zob. sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za 2013 r., pkt 1.14.

⁽³⁾ Zob. ww. komunikat Komisji COM(2014) 618, tabela 5.2: wycofanie środków w polityce spójności (775 mln EUR), odzyskane środki w ramach rozwoju obszarów wiejskich (129 mln EUR) oraz korekty finansowe dokonane poprzez umorzenie/odliczenie w chwili zamknięcia w polityce spójności (494 mln EUR) lub w pozostałych obszarach polityki innych niż rolnictwo i polityka spójności (1 mln EUR).

⁽⁴⁾ Zob. ww. komunikat Komisji COM(2014) 618, tabela 7.2.

uwzględnić wieloletni charakter całej procedury; uważa również, że zasadnicze znaczenie mają wyczerpujące informacje na temat odzyskiwania środków i korekt finansowych, a także pełna przejrzystość danych dotyczących uwolnienia środków i postępowań w sprawie naruszenia odnoszących się do danego roku;

Sprawozdanie podsumowujące i roczne sprawozdania z działalności

26. zauważa, że dyrektorzy generalni Komisji poczynili 17 skwantyfikowanych zastrzeżeń dotyczących wydatków; wskazuje, że niższa liczba skwantyfikowanych zastrzeżeń w 2013 r. (21 w 2012 r.) nie miała wpływu na ograniczenie zakresu kwoty obciążonej ryzykiem oraz że maksymalna łączna kwota obciążona ryzykiem ogłoszona przez Komisję w sprawozdaniu podsumowującym⁽¹⁾ plasuje się poniżej 4 179 mln EUR, co odpowiada 2,8 % wszystkich dokonanych wydatków;
27. zwraca się do Komisji o dalsze doprecyzowanie metod obliczania kwoty obciążonej ryzykiem⁽²⁾ i wyjaśnienie szacunkowego wpływu mechanizmów naprawczych na tę kwotę oraz o wydanie w jej sprawozdaniu podsumowującym właściwego „poświadczenia wiarygodności” w oparciu o roczne sprawozdania z działalności dyrektorów generalnych;
28. przypomina, że skumulowane dane liczbowe wykorzystywane przez Komisję dotyczą mechanizmów korygujących stosowanych przez Komisję i państwa członkowskie (korekty finansowe i odzyskane środki) kilka lat po wypłacie środków (w szczególności w okresach 1994–1999 i 2000–2006), oraz zauważa, że w tym czasie ani Trybunał Obrachunkowy, ani Komisja nie przedstawiły precyzyjnych poziomów błęd;

Presja na budżet

29. jest zaniepokojony faktem, iż z powodu niedopuszczalnego stanowiska Rady podczas negocjacji rocznego budżetu Unii i pomimo wysokiego poziomu płatności sprawozdania finansowe pokazują, że zobowiązania pozostające do spłaty (w dziale 1b, głównie polityka regionalna, poziom zobowiązań pozostających do spłaty na koniec 2013 r. szacuje się na 23,4 mld EUR, a na koniec 2010 r. kwota ta wynosiła 5 mld EUR, na koniec 2011 r. 11 mld EUR i 16 mld EUR na koniec 2012 r.) i inne należności pozostające do spłaty nadal rosły w 2013 r.; zauważa, że na koniec roku wynosiły one 322 mld EUR⁽³⁾ i liczba ta najprawdopodobniej rośnie w 2014 r.;
30. przypomina, że pod koniec 2013 r. szacunkowa kwota zobowiązań pozostających do realizacji wyniosła 322 mld EUR i przewidywano jej wzrost w 2014 r.; uważa, że taka sytuacja jest *de facto* sprzeczna z zasadą należytego zarządzania finansami określoną w art. 310 TFUE, a tym samym podważa legalność budżetu;
31. podkreśla, że te „wystające” zobowiązania finansowe są kwestią szczególnej troski, ponieważ po raz pierwszy pułapy płatności zasadniczo nie powinny ulec zmianie w ujęciu realnym przez wiele lat⁽⁴⁾;
32. wskazuje, że w dobie kryzysu gospodarczego środki finansowe są ograniczone; zauważa jednak, że w przypadku dużej części budżetu maksymalny poziom wydatków w ramach linii budżetowych wieloletnich ram finansowych dzieli się na roczne przydziały dla poszczególnych państw członkowskich; zauważa, że sposób, w jaki fundusze są absorbowane przez państwa członkowskie, często staje się głównym celem polityki („wykorzystać, bo przepadną”)⁽⁵⁾; wzywa Komisję i państwa członkowskie do sprzyjania zatem przejściu od kultury wydawania do kultury wyników przy skoncentrowaniu się na uzyskanych wynikach w oparciu o zasadę wydajności, skuteczności i oszczędności;

(1) Komunikat Komisji z dnia 11 czerwca 2014 r. zatytułowany „Podsumowanie osiągnięć Komisji w zakresie zarządzania za rok 2013” (COM(2014) 342), s. 14: całkowita kwota obciążona ryzykiem dla całości wydatków w 2013 r. (budżet UE i EFR).

(2) W załączniku 1 do sprawozdania podsumowującego wyjaśniono, że „kwota obciążona ryzykiem” to wartość szacunkowego odsetka transakcji, które – po zastosowaniu wszystkich kontroli (środków naprawczych) mających ograniczyć ryzyko niezgodności – nie są w pełni zgodne z obowiązującymi wymogami regulacyjnymi i umownymi.

(3) Z 322 mld EUR 222 mld EUR stanowią zobowiązania budżetowe pozostające do spłaty, zaś 99 mld EUR dotyczy należności bilansowych nieobjętych zobowiązaniami pozostającymi do spłaty.

(4) Prezentacja sprawozdań rocznych Trybunału Obrachunkowego przez jego prezesa Vítor Manuel da Silve Caldeirę na posiedzeniu komisji CONT w dniu 5 listopada 2014 r.

(5) Tamże.

33. zwraca uwagę, że zaliczki brutto na koniec 2013 r. wyniosły 79,4 mld EUR, i podkreśla, że wydłużone okresy prefinansowania mogą prowadzić do większego ryzyka błędu lub straty; podkreśla, że ryzyko to jest szczególnie obecne w dziale 4 budżetu („UE jako partner na arenie międzynarodowej”), w którym w przypadku typowej operacji pomiędzy zaciągnięciem zobowiązania a zarejestrowaniem przez Komisję ostatecznych związków z nią wydatków upływają cztery lata;
34. wzywa Komisję do ponownego przygotowania i opublikowania „długofalowej prognozy przepływu środków pieniężnych” określającej przyszłe zapotrzebowanie na płatności w celu dopilnowania, aby konieczne płatności mogły być pokrywane z zatwierdzonych rocznych budżetów; domaga się, aby Komisja przedstawiła – jeżeli zajdzie taka konieczność – zmiany do obowiązujących uregulowań, w razie gdyby roczne budżety nie mogły zapewnić odpowiednich środków w celu pokrycia niezbędnego poziomu płatności;
35. podkreśla potrzebę wypracowania długoterminowych rozwiązań, które pozwolą Komisji na odzyskanie kontroli nad jej budżetem; zauważa, że istnieje szczególna potrzeba położenia większego nacisku na odpowiedzialność i skoncentrowanie się na wynikach i rezultatach wydatkowania; w tym celu podkreśla potrzebę odgrywania przez Parlament większej roli przy kontroli wydatków i wyników;

Instrumenty finansowe

36. zauważa, że na koniec 2013 r. 941 instrumentów inżynierii finansowej zostało określonych w ramach 176 Europejskich Funduszy Rozwoju Regionalnego i programów operacyjnych Europejskiego Funduszu Społecznego w 25 państwach członkowskich; jest szczególnie zaniepokojony faktem, iż jedynie 47 % z 14,3 mld EUR (tj. 6,7 mld EUR), które wypłacono na instrumenty inżynierii finansowej, zostało faktycznie wypłaconych beneficjentom końcowym, chociaż kwota ta stanowi wzrost w porównaniu z kwotą 4,7 mld EUR wypłaconą na koniec 2012 r.; zauważa, że średni wskaźnik wypłat w wysokości 47 % na koniec 2013 r. maskuje pewne różnice pomiędzy funduszami i państwami członkowskimi; zauważa, że średni wskaźnik wypłat obejmuje wszystkie 900 funduszy: te ustanowione w 2008 r., a także te nowo ustanowione w 2013 r., których realizacja dopiero się rozpoczęła; uważa, że chociaż część funduszy ma słabe wyniki, inne osiągnęły już 100 % absorpcję i obecnie reinwestowane są fundusze odnawialne;
37. zauważa, że 14 instrumentów inżynierii finansowej powstało z państw członkowskich w ramach funduszu na rzecz rozwoju obszarów wiejskich; zauważa, że do końca 2013 r. z budżetu Unii wypłacono 443,77 mln EUR bankom w Rumunii, Bułgarii, Grecji, we Włoszech i na Litwie; wyraża zaniepokojenie faktem, że z sumy tej ani jedno euro nie zostało przekazane beneficjentom końcowym; zauważa, że z sześciu instrumentów inżynierii finansowej powstałych w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego 72,37 mln EUR wypłacono bankom w Grecji, Rumunii, Bułgarii, Estonii, na Łotwie i w Niderlandach; zauważa, że tylko na Łotwie dostępne kwoty zostały w pełni wypłacone beneficjentom końcowym, podczas gdy w Rumunii jedynie 28 % środków wypłacono na rzecz beneficjenta końcowego, w Bułgarii 77 %, w Estonii 91 %, a w Niderlandach i Grecji nie uczyniono tego wcale (!);
38. ubolewa ponadto, że instrumenty te są złożone i trudne do prawidłowego przyznawania, co również utrudnia kontrolę publiczną; wzywa Komisję do przejrzystości i regularnego przedstawiania sprawozdań na temat dźwigni finansowych, strat i rodzajów ryzyka, takich jak „banki inwestycyjne”; wzywa Komisję do przekazania pełnego zestawienia liczby projektów finansowanych w ramach każdego instrumentu inżynierii finansowej oraz osiągniętych wyników, a także do wyraźnego wskazania, jaka część środków budżetowych Unii została wykorzystana do współfinansowania tych projektów w ramach instrumentów inżynierii finansowej i do przedłożenia kompleksowej analizy kosztów i korzyści w odniesieniu do instrumentów inżynierii finansowej w porównaniu z bardziej bezpośrednimi formami finansowania projektów;
39. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że podczas posiedzeń dotyczących rocznych przeglądów wdrażania instrumentów finansowych jest systematycznie włączane do porządku obrad i że niedociągnięcia są następnie analizowane oraz proponowane są działania naprawcze; stwierdza z zadowoleniem, że w odniesieniu do następnego okresu 2014–2020, niedociągnięcia w tym obszarze zostały skorygowane, tzn. płatności będą tylko wtedy przenoszone do funduszy zarządzających instrumentami finansowymi, gdy rzeczywisty poziom wypłat na rzecz odbiorców końcowych osiągnie określony procent;

(!) Informacje przekazane przez wiceprzewodniczącą Komisji Kristalinę Georgiewę w trakcie procedury udzielania absolutorium.

40. zaleca, aby – w świetle obciążenia budżetu na płatności oraz fakt, że art. 140 ust. 7 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 (rozporządzenie finansowe) wymaga unikania nadwyżek na saldzie instrumentów finansowych – Komisja zapewniła, że składki z budżetu Unii na takie instrumenty odzwierciedlają rzeczywiste potrzeby w zakresie przepływu środków pieniężnych;
41. jest szczególnie zaniepokojony niektórymi ustaleniami Trybunału Obrachunkowego w zakresie skuteczności łączenia dotacji z regionalnych instrumentów inwestycyjnych z pożyczkami z instytucji finansowych w celu wsparcia polityki zewnętrznej UE ⁽¹⁾;
42. wskazuje, że chociaż instrumenty zostały utworzone w odpowiedni sposób, ze względu na uchybienia w zarządzaniu prowadzonym przez Komisję nie osiągnięto w pełni potencjalnych korzyści wynikających z łączenia dotacji i pożyczek; zwraca się do Komisji o wypłacanie funduszy wyłącznie wówczas, gdy beneficjent rzeczywiście ich potrzebuje, oraz o usprawnienie monitorowania wdrażania dotacji unijnych;

Odpowiedzialność Komisji i państw członkowskich w ramach zarządzania dzielonego

43. podkreśla, że zgodnie z art. 317 TFUE Komisja posiada ostateczną odpowiedzialność za wykonanie budżetu Unii; zwraca uwagę, że w przypadku gdy Komisja wykonuje budżet w ramach zarządzania dzielonego, zadania związane z wykonywaniem budżetu są przekazywane państwom członkowskim na podstawie art. 59 rozporządzenia finansowego, co angażuje ich odpowiedzialność polityczną i finansową; ponownie stwierdza, że państwa członkowskie powinny działać w ścisłej zgodności z zasadą należytego zarządzania finansami i nie powinny podawać w wątpliwość własnej odpowiedzialności za zarządzanie funduszami Unii;
44. odnotowuje komunikat Komisji z dnia 28 października 2014 r. zatytułowany „W sprawie przyjęcia zaleceń międzyinstytucjonalnej grupy roboczej dotyczących wprowadzenia i stosowania deklaracji krajowych” (COM (2014) 688); zauważa, że ich przedstawianie jest dobrowolne i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje fakt, że cztery państwa członkowskie – Dania, Niemcy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo – postanowiły je przedstawić; wyraża jednak ubolewanie, że deklaracje te różnią się co do formy, zakresu, kompleksowości i okresu sprawozdawczego oraz zauważa, że na skutek tego nie są zbyt przydatne;
45. zwraca uwagę, że według licznych oświadczeń Trybunału Obrachunkowego krajowe deklaracje zarządcze przedstawione przez cztery wyżej wymienione państwa członkowskie mają bardzo ograniczoną wartość w ramach procesu kontroli Trybunału Obrachunkowego i nie można ich uznać za wiarygodne źródło informacji w odniesieniu do wydawania poświadczenia wiarygodności;
46. w związku z ww. komunikatem Komisji z dnia 28 października 2014 r. ubolewa również nad brakiem znaczących postępów w celu poprawy zarządzania finansami, co może prowadzić do ciągłej utraty pieniędzy Unii z powodu podejmowania błędnych decyzji na szczeblach politycznym i kierowniczym; wzywa do wprowadzenia systemu sankcji, jeżeli państwa członkowskie przekazują nieprawdziwe informacje na temat programu i deklaracji;
47. w związku z tym wzywa Komisję i Radę do podjęcia konkretnych i znaczących kroków w celu umożliwienia niezbędnych postępów w zakresie należytego zarządzania finansami, w tym zwiększonego wykorzystania instrumentu deklaracji krajowych, które w praktyce nie wymagają o wiele większych wysiłków (podobno mniej niż 1 EPC w ujęciu rocznym na państwo członkowskie), podczas gdy bardzo ważne jest także, aby państwa członkowskie wzięły na siebie, w ramach dokumentu publicznego, odpowiedzialność polityczną za wykorzystanie funduszy europejskich; wzywa Komisję i państwa członkowskie do publikowania nie tylko deklaracji krajowych, lecz także rocznych podsumowań i deklaracji zarządczych, w celu zapewnienia lepszego wglądu oraz osiągnięcia rzeczywistej poprawy zarządzania finansowego; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi i Radzie zalecenia mającego na celu promowanie korzystania z krajowych deklaracji zgodnie z zaleceniami międzyinstytucjonalnej grupy roboczej ds. wprowadzenia i stosowania deklaracji krajowych;
48. uważa, że ważne jest promowanie pełnej przejrzystości w kwestii wykorzystania funduszy strukturalnych poprzez publikowanie dokumentacji księgowej wybranych projektów;

⁽¹⁾ Zob. sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 16/2014.

Wiarygodność danych przekazywanych przez państwa członkowskie

49. odnotowuje, że brak wiarygodności kontroli pierwszego szczebla dokonywanych przez państwa członkowskie w ramach zarządzania dzielonego podważa wiarygodność rocznych sprawozdań z działalności sporządzanych przez służby Komisji oraz sprawozdanie podsumowujące przyjęte przez Komisję, ponieważ opierają się one częściowo na wynikach kontroli przeprowadzanych przez organy krajowe; ponawia swój wcześniejszy apel, aby Komisja dokonała oceny i – w razie konieczności – skorygowała dane państwo członkowskie w celu opracowania wiarygodnych i obiektywnych rocznych sprawozdań z działalności;
50. zwraca się wnioskiem, aby dyrektorzy generalni szczegółowo przedstawiali w swoich rocznych sprawozdaniach z działalności poziomy błędu podawane przez państwa członkowskie oraz korekty dokonane przez Komisję, w stosownych przypadkach na poziomie programów operacyjnych;

Państwa członkowskie o najgorszych wynikach

51. z zadowoleniem przyjmuje przegląd przez Trybunał Obrachunkowy wyników audytów funduszy zarządzanych w ramach zarządzania dzielonego w rolnictwie i polityce spójności w okresie 2009–2013 opublikowany wraz ze sprawozdaniem rocznym Trybunału Obrachunkowego za rok 2013, które częściowo odnosi się do wniosku Parlamentu zawartego w rezolucji dotyczącej absolutorium za 2012 r. i dotyczącego informacji odnoszących do poszczególnych państw w ramach zarządzania dzielonego;
52. zwraca uwagę, że – zgodnie z danymi przekazanymi przez Trybunał Obrachunkowy dotyczącymi kwot i odsetka funduszy obarczonych ryzykiem w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności (dane źródłowe zawarte w rocznych sprawozdaniach z działalności za rok 2013 DG ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego oraz DG ds. Polityki Regionalnej i Miejskiej) – Słowacja, Zjednoczone Królestwo i Hiszpania mają najwyższe poziomy błędu;
53. wskazuje, że – zgodnie z liczbami przekazanymi przez Trybunał Obrachunkowy dotyczącymi kwot i odsetka funduszy obarczonych ryzykiem w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Regionalnego (dane źródłowe zawarte w rocznym sprawozdaniu z działalności za rok 2013 DG ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich) – Rumunia, Bułgaria Portugalia mają najwyższe poziomy błędu;
54. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o opracowanie własnej metody sprawozdawczości dla poszczególnych państw, mając na uwadze nie tylko kwoty obciążone ryzykiem, ale również systemy zarządzania i kontroli państw członkowskich wraz z mechanizmami korygującymi stosowanymi przez Komisję i państwa członkowskie w celu właściwej oceny rozwoju zarządzania w państwach członkowskich o najgorszych wynikach i zalecenia najlepszych możliwych rozwiązań;
55. przypomina, że korupcja poważnie szkodzi finansom Unii; jest zaniepokojony z powodu danych, z których wynika, że zjawisko to dotyka w szczególności niektórych państw członkowskich, a także przypomina w związku z tym zalecenie Komisji z dnia 29 maja 2013 r. dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform we Włoszech z 2013 r. oraz zawierającego opinię Rady na temat przedstawionego przez Włochy programu stabilności na lata 2012–2017⁽¹⁾; wzywa do wczesnego przyjęcia dyrektywy w sprawie walki z nadużyciami finansowymi godzącymi w interesy finansowe Unii za pomocą prawa karnego;

Konflikty interesów

56. ubolewa, że w niektórych państwach członkowskich prawodawstwo w zakresie konfliktów interesów parlamentarzyistów, członków rządu oraz członków rad lokalnych jest niejasne i niewystarczające; wzywa Komisję do uważnego przeanalizowania obecnej sytuacji i przedstawienia zaleceń lub nawet prawnie wiążących rozwiązań; uważa, że to samo powinno mieć zastosowanie do kandydatów na członków i członków Komisji;

Dochody: Zasoby własne oparte na DNB

57. zauważa, że Trybunał Obrachunkowy w ramach kontroli (zob. sprawozdanie roczne za 2013 r., pkt 2.27) nie stwierdził istotnego poziomu błędu w wyliczeniu przez Komisję wkładów państw członkowskich ani ich płatności, przy czym większość wkładów obliczono na podstawie prognoz dochodu narodowego brutto (DNB) na 2013 r.;

⁽¹⁾ COM(2013) 362.

58. wzywa Komisję do dopilnowania, by dane Eurostatu i państw członkowskich były identyczne, ponieważ wskaźnik DNB jest głównym punktem odniesienia nie tylko dla dochodów Unii, lecz również wydatków;
59. przypomina krytykę sformułowaną przez Trybunał Obrachunkowy w sprawozdaniu rocznym za rok 2012 w odniesieniu do braku skuteczności weryfikacji danych DNB dokonanej przez Komisję (zob. sprawozdanie roczne za 2012 r., pkt 2.41); podkreśla, że długotrwałe stosowanie zastrzeżeń ogólnych i nadmierny czas trwania cyklu weryfikacji danych DNB stosowanych do zasobów własnych może prowadzić do niepewności budżetowej, co zostało podkreślone w dyskusjach pomiędzy państwami członkowskimi na temat projektu budżetu korygującego nr 6 do budżetu ogólnego na rok 2014 ⁽¹⁾;
60. ubolewa, że niektóre państwa członkowskie nie przewidziały, że będzie to prowadziło do wzrostu ich składek do budżetu, pomimo faktu, że były świadome zmian w metodologii statystycznej stosowanej do obliczania składki DNB od wiosny 2014 r.;
61. ubolewa, że Komisja nalegała na zajmowanie się tą sprawą jako zjawiskiem czysto technicznym ⁽²⁾, pomimo tego, że była świadoma od wiosny 2013 r., że zmiany w metodologii statystycznej stosowanej do obliczania składki DNB spowodują duży wzrost składek niektórych państw członkowskich;
62. przypomina, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził w swojej opinii nr 7/2014 ⁽³⁾, że propozycja Komisji dotycząca umożliwienia odroczonej płatności podatku od wartości dodanej (VAT) i sald DNB oraz dostosowań w przypadku zaistnienia wyjątkowych okoliczności może zwiększyć złożoność systemu zasobów własnych i niepewność budżetową państw członkowskich;
63. podkreśla w szczególności, że wniosek Komisji zmieniający rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000 wykonujące decyzję 2007/436/WE, Euratom w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (COM (2014) 704) odnosi się tylko do odroczenia terminu, w jakim państwa członkowskie udostępniają zasoby w przypadku znacznych kwot wynikających z pozytywnych sald i korekt VAT i DNB, oraz zauważa, że jeżeli państwa członkowskie mają wysokie ujemne salda i korekty VAT i DNB i dostosowań, Komisja może być zobowiązana do poboru dodatkowych dochodów za pomocą budżetu korygującego;
64. wyraża ubolewanie, że Rada nie była w stanie dokonać żadnych postępów w kwestii reformy systemu zasobów własnych w oparciu o te wnioski ustawodawcze, pomimo faktu, iż Komisja zaproponowała ogólną reformę systemu zasobów własnych, z zadowoleniem przyjętą przez Parlament ⁽⁴⁾ i mającą na celu uczynienie systemu zasobów własnych bardziej sprawiedliwym, zrozumiałym, przejrzystym, skutecznym oraz mającą na celu zmniejszenie wkładów krajowych;

Środki, jakie należy podjąć

65. wzywa Komisję do:
- skrócenia czasu trwania cyklu weryfikacji danych DNB stosowanych do zasobów własnych do maksymalnie czterech lat, jeżeli zachodzi taka potrzeba rozpoczynając postępowanie w sprawie naruszenia i/lub narzucając ścisły termin opóźnienia uchylecia zastrzeżenia,
  - ograniczenia stosowania zastrzeżeń ogólnych do przypadków wyjątkowych, gdy istnieje znaczące ryzyko narażenia na szkodę interesów finansowych UE: tj. gdy państwo członkowskie dokonuje istotnych korekt w trakcie cyklu weryfikacji lub w nieregularnych odstępach czasu,

⁽¹⁾ Zob. roczne sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego za rok 2013, pkt 2.11, oraz sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 11/2013 (absolutorium za rok 2013) „Jak uzyskać wiarygodne dane dotyczące dochodu narodowego brutto (DNB): bardziej usystematyzowane i lepiej ukierunkowane podejście zwiększyłoby skuteczność weryfikacji przeprowadzanych przez Komisję w tym zakresie”.

⁽²⁾ Oświadczenie Jacka Dominika w sprawie przeglądu dochodu narodowego brutto państw członkowskich, ostatnie zdanie komunikatu prasowego, Bruksela, dnia 27 października 2014 r.

⁽³⁾ Opinia nr 7/2014 na temat wniosku w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000 wykonujące decyzję 2007/436/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. C 459 z 19.12.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0078.

- opracowania planu działania w celu zaradzenia uchybieniom wykrytym przez Trybunał Obrachunkowy w sprawozdaniu specjalnym nr 11/2013 oraz zdania sprawozdania na ten temat Parlamentowi i Trybunałowi Obrachunkowemu do końca czerwca 2015 r.,
  - wprowadzenia i uważnego monitorowania szczegółowego planu działania zawierającego jasno określone cele, tak aby rozwiązać problemy związane z kompilacją rachunków narodowych Grecji,
  - wprowadzenia zmiany do ww. wniosku Komisji (COM(2014) 704) w celu nadania Komisji uprawnień do odroczenia zwrotu kwot w przypadku „negatywnych” sald i korekt;
66. zwraca uwagę na uchybienia stwierdzone przez Trybunał Obrachunkowy w sprawozdaniu specjalnym nr 2/2014 zatytułowanym „Czy preferencyjne uzgodnienia handlowe są odpowiednio zarządzane?” dotyczące strategii kontroli i zarządzania ryzykiem w Niemczech, Francji oraz Zjednoczonym Królestwie, prowadzące do ewentualnych strat w budżecie Unii; zauważa, że uchybienia te zostały potwierdzone kwotami dochodów potencjalnie bezpośrednio straconych w tych trzech państwach członkowskich; zauważa, że w drodze ekstrakcji błędów stwierdzonych w próbie z 2009 r. Trybunał Obrachunkowy oszacował, że kwota należności celnych zagrożonych przedawnieniem w tych państwach członkowskich wynosi 655 mln EUR; zauważa, że odpowiada to około 6 % pobranych należności celnych z tytułu importu w pięciu wybranych państwach członkowskich w tym roku, na co składa się 167 mln EUR w przypadku Niemiec, 176 mln EUR w przypadku Francji i 312 mln EUR w przypadku Zjednoczonego Królestwa;

Rolnictwo

Rolnictwo: wyzwania związane z demografią i strukturą beneficjentów

67. wskazuje, że zmiany demograficzne wpływają na wspólną politykę rolną (WPR) w większym stopniu niż na jakąkolwiek inną politykę Unii, gdyż prawie jedna trzecia z 12 milionów rolników w Unii korzystających z ponad 45 % budżetu Unii jest w wieku ponad 65 lat, a tylko 6 % rolników ma mniej niż 35 lat ⁽¹⁾; z zadowoleniem przyjmuje programy wspierania młodych rolników przewidziane w związku z reformą wspólnej polityki rolnej;
68. ubolewa, że środki zapoczątkowane przez Komisję w zakresie polityki rolnej do tej pory nie były w stanie skorygować nierównowagi demograficznej, i wzywa Komisję do ponownego zbadania w tym kontekście budżetowego wsparcia dla rolnictwa;
69. podkreśla fakt, iż mniej niż 2 % unijnych rolników otrzymuje 31 % płatności bezpośrednich w ramach WPR; wskazuje, że WPR powinna być skierowana w szczególności do drobnych rolników, i uważa, że obecne praktyki w dalszym stopniu podważają polityczną akceptację WPR;
70. przypomina, że aby WPR stała się sprawiedliwsza, Parlament i Rada wprowadziły ⁽²⁾ zmniejszenie płatności powyżej 150 000 EUR i ewentualne ograniczenie płatności bezpośrednich; domaga się zatem, by Trybunał Obrachunkowy skontrolował w swym następnym sprawozdaniu rocznym skuteczność i wydajność tych środków;
71. wskazuje, że Republika Czeska, a zaraz po niej Słowacja, Węgry, Niemcy i Bułgaria utrzymują najbardziej nierówne systemy rolne ⁽³⁾; wzywa Komisję i państwa członkowskie do lepszego zrównoważenia struktury ich beneficjentów i zwraca się do dyrektora generalnego DG AGRI o coroczne załączanie do rocznego sprawozdania z działalności orientacyjnych danych liczbowych dotyczących dopłat bezpośrednich dla producentów w ramach WPR z podziałem na państwa członkowskie i kategorie beneficjentów;

⁽¹⁾ Zob. przegląd horyzontalny Trybunału Obrachunkowego zatytułowany „W jaki sposób najlepiej wykorzystywać pieniądze UE: przegląd horyzontalny zagrożeń dla zarządzania finansowego budżetem UE”, 2014, s. 67.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

⁽³⁾ Orientacyjne dane liczbowe dotyczące rozdziału wsparcia według wielkości pomocy przyznanej w ramach bezpośredniego wsparcia dla producentów zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1) oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16) przekazane przez komisarza P. Hogana dnia 8 grudnia 2014 r.

Rolnictwo: poziom błędu w pierwszym filarze

72. ubolewa, że płatności w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) nie były wolne od istotnych błędów w 2013 r., przy czym najbardziej prawdopodobny poziom błędu szacowany przez Trybunał Obrachunkowy wynosi 3,6 % (3,8 % w 2012 r.)⁽¹⁾, oraz że z pięciu badanych systemów kontroli pod kątem płatności za zrealizowane wydatki dwa okazały się być nieskuteczne, dwa częściowo skuteczne i tylko jeden został uznany za skuteczny;
73. podkreśla, że w przypadku 33 spośród 101 błędów kwantyfikowalnych wykrytych przez Trybunał Obrachunkowy władze krajowe posiadały wystarczające informacje, aby zapobiec tym błędom, wykryć je i skorygować przynajmniej częściowo, oraz że gdyby wszystkie te informacje zostały właściwie wykorzystane, najbardziej prawdopodobny poziom błędu w tym obszarze byłby o 1,1 % niższy, a więc stosunkowo bliski progowi istotności wynoszącemu 2 %; podkreśla, że na państwach członkowskich spoczywa duża odpowiedzialność za prawidłowe i zgodne z prawem realizowanie budżetu Unii, jeżeli są one odpowiedzialne za zarządzanie funduszami unijnymi;

Zasada wzajemnej zgodności (cross-compliance)

74. zwraca uwagę, że kontrola przeprowadzona przez Trybunał Obrachunkowy obejmowała również wymogi wzajemnej zgodności i że przypadki, w których wymogi wzajemnej zgodności nie zostały spełnione, były traktowane jako błędy, o ile dało się udowodnić, że naruszenie występowało już w roku, w którym rolnik ubiegał się o pomoc; wskazuje, że Trybunał Obrachunkowy uwzględnia niedociągnięcia w obszarze wzajemnej zgodności przy obliczaniu poziomu błędu, zauważając, że w opinii Komisji wzajemna zgodność nie dotyczy kwalifikowalności do płatności, ale jedynie prowadzi do kar administracyjnych;
75. zauważa, że Komisja w swej odpowiedzi dla Trybunału Obrachunkowego stwierdza, że w okresie programowania 2014–2020 ramy prawne zostały uproszczone; zwraca się do Komisji o poinformowanie do końca 2015 r., w jaki sposób te środki upraszczające działały w praktyce oraz jakie dodatkowe środki mogą zostać przyjęte w odniesieniu do wszelkich pozostałych skomplikowanych przepisów i warunków kwalifikowalności;

Poziom błędu w przypadku środków rynkowych

76. jest zaniepokojony faktem, że poziom błędu w odniesieniu do rynkowych środków rolnych utrzymuje się na poziomie 7,44 %, zgodnie z obliczeniami Komisji; ubolewa nad faktem, że jest to dziedzina polityki, w której odnotowano drugi co do wielkości najwyższy poziom błędu w 2013 r.;
77. podkreśla, że zastrzeżenia wprowadzone przez dyrektora generalnego DG AGRI w jego rocznym sprawozdaniu z działalności za rok 2013 potwierdzają alarmującą sytuację w zakresie środków rynkowych, gdyż określają siedem systemów pomocy w dziewięciu państwach członkowskich, w szczególności sektory owoców i warzyw, restrukturyzacja winnic, inwestycje związane z produkcją wina, refundacje wywozowe do drobiu oraz systemu dystrybucji mleka w szkole;
78. zwraca uwagę na fakt, że wiele mniejszych programów, takich jak „Owoce w szkole” i „Mleko w szkole”, nie jest przyjaznych dla użytkownika, głównie z powodu związanej z nimi biurokracji, która jest przyczyną ich nieoptymalnej realizacji;
79. ubolewa z powodu istotnych niedociągnięć w zakresie procedur kontroli stosowanych przy uznawaniu grupy producentów⁽²⁾ owoców i warzyw w Polsce, Austrii, Niemczech i Zjednoczonym Królestwie, co ujawnił Trybunał Obrachunkowy w sprawozdaniu rocznym za rok 2013 i potwierdził Dyrektor Generalny DG AGRI, który zgłosił w sprawozdaniu z działalności za rok 2013 zastrzeżenie w oparciu o szacunki, zgodnie z którymi około 25 % łącznych wydatków w ramach tego działania jest obciążone ryzykiem, czyli 102,7 mln EUR;

⁽¹⁾ Częstotliwość wzrosła w dość znaczący sposób: z 41 % w 2012 r. do 61 % w 2013 r.

⁽²⁾ Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) w niektórych regionach można udzielać wsparcia przejściowego dla wspierania producentów, którzy chcą uzyskać status organizacji producentów w celu tworzenia grup producentów; finansowanie takie może być częściowo zwracane przez UE i jest wstrzymywane, gdy grupa producentów zostaje uznana za organizację producentów.

80. ubolewa w szczególności z powodu niedociągnięć wykrytych przez Komisję w odniesieniu do środka dotyczącego „restrukturyzacji winnic” w Hiszpanii, które uzasadniają zastrzeżenie wydane przez dyrektora generalnego DG AGRI na podstawie skorygowanego poziomu błędu w wysokości 33 % i obciążonej ryzykiem kwoty 54 mln EUR oraz do działania „wywóz mięsa drobiowego we Francji” na podstawie skorygowanego poziomu błędu w wysokości 69,6 % i obciążonej ryzykiem kwoty 29,3 mln EUR;

Wiarygodność danych dotyczących płatności bezpośrednich, przedstawianych przez państwa członkowskie

81. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ponieważ poziom błędu podawany przez państwa członkowskie w statystykach z kontroli nie uwzględnia wszystkich składników poziomu błędu resztowego i nie zawsze jest wiarygodny, DG AGRI przeprowadziła indywidualną ocenę każdej agencji płatniczej w oparciu o wszelkie dostępne informacje, w tym ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Trybunał Obrachunkowy;
82. podkreśla, że według Trybunału Obrachunkowego ⁽¹⁾ wyniki, jakie dało to nowe podejście, pokazują, że na podstawie statystyk z kontroli przeprowadzonych przez państwa członkowskie, a także na podstawie poświadczeń dyrektorów agencji płatniczych oraz prac jednostek certyfikujących można uzyskać jedynie ograniczoną pewność;
83. podkreśla, że chociaż prawie wszystkie agencje płatnicze dokonujące płatności bezpośrednich były akredytowane i zatwierdzone przez jednostki certyfikujące, pomimo faktu, że 79 z 82 poświadczeń wiarygodności wystawionych przez agencje płatnicze w 2013 r. uzyskało od organów certyfikujących opinię bez zastrzeżeń, co potwierdza prawidłowość poświadczeń wiarygodności przedstawionych przez dyrektorów agencji płatniczych, to Komisja musiała skorygować w górę poziom błędu zgłoszony przez 42 z 68 agencji płatniczych, w których poziom błędu resztowego przekroczył 2 %;
84. wskazuje 5 agencji płatniczych z najwyższym poziomem błędu:

1. Brytyjska agencja płatnicza RPA	5,66 % (zgłoszone przez państwo członkowskie: 0,67 %)
2. Grecka agencja płatnicza, OKEPE	5,17 % (zgłoszone przez państwo członkowskie: 0,83 %)
3. Hiszpańska agencja płatnicza OKEPE	4,71 % (zgłoszone przez państwo członkowskie: 1,93 %)
4. Portugalska agencja płatnicza IFAP	4,37 % (zgłoszone przez państwo członkowskie: 0,82 %)
5. Rumuńska agencja płatnicza PIAA	4,27 % (zgłoszone przez państwo członkowskie: 1,77 %)

85. ubolewa, że obecne ramy ustawodawcze nie przewidują sankcji za zgłaszanie przez agencje płatnicze nieprawidłowych lub fałszywych danych ⁽²⁾;
86. apeluje, aby urzędnicy Unii zwiększyli liczbę kontroli krajowych agencji płatniczych w przedmiotowych państwach członkowskich oraz monitorowali i ściślej koordynowali te agencje w celu zaradzenia rozbieżnościom, z jakimi muszą się uporać, w szczególności w przypadku agencji płatniczych, które systematycznie na przestrzeni ostatnich trzech lat osiągały wyniki poniżej oczekiwań, tak by poprawić skuteczność zarządzania płatnościami;

ZSZiK i LPIS

87. podziela opinię Komisji i Trybunału Obrachunkowego, według której zintegrowany system zarządzania i kontroli (ZSZiK) jako całość odgrywa kluczową rolę w zapobieganiu błędom i zmniejszaniu ich liczby we wnioskach składanych przez rolników oraz wskazuje, że prawidłowe funkcjonowanie systemu powinno zapewnić brak istotnych błędów w płatnościach bezpośrednich na rzecz rolnictwa;

⁽¹⁾ Zob. sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za 2013 r., pkt 43

⁽²⁾ Zob. odpowiedź Komisji na pytanie wymagające odpowiedzi na piśmie nr 11, wysłuchanie CONT z udziałem komisarza Phila Hogana w dniu 1 grudnia 2014 r.

88. ubolewa, że utrzymujące się słabe punkty w wykluczaniu niekwalifikujących się gruntów z bazy danych systemu identyfikacji działek rolnych (LPIS) oraz z obsługi administracyjnej wniosków składanych przez rolników w znacznym stopniu powodują, że utrzymuje się istotny poziom błędów w płatnościach na rzecz EFRG;
89. po raz kolejny podkreśla horyzontalny wymiar usterek wykrytych w systemie LPIS; zauważa, że od 2007 r. Trybunał Obrachunkowy zbadał ZSZiK w 38 agencjach płatniczych we wszystkich 28 państwach członkowskich, i głęboko ubolewa nad faktem, że zaledwie siedem systemów poddanych kontroli zostało ocenionych jako skuteczne, 22 uznano za częściowo skuteczne, a 9 za nieskuteczne; wzywa Komisję do dopilnowania, aby ryzyko finansowe dla budżetu zostało objęte korektami finansowymi netto;

Procedury stosowane w celu odzyskania nienależnych płatności

90. jest zaniepokojony doniesieniem Trybunału Obrachunkowego ⁽¹⁾ o tym, że w Irlandii ze znacznym opóźnieniem poinformowano dłużników o kwotach utraconych w wyniku nieprawidłowości lub zaniedbań związanych z wnioskami za kampanię 2008 lub lat wcześniejszych i że przez kilka lat kwoty te nie podlegały żadnej procedurze odzyskania płatności ani procedurze egzekucyjnej;
91. stwierdza, że do końca 2012 r. łącznie 2,3 mln EUR z 6,7 mln EUR zadłużenia związanego z tymi latami kampanii zostało pokryte przez UE w myśl zasady „pół na pół”, pomimo opóźnienia stwierdzonego przez Trybunał Obrachunkowy w procedurze zgłaszania, i obawia się, że budżet Unii ostatecznie nie odzyska tych kwot;
92. jest również zaniepokojony doniesieniem Trybunału Obrachunkowego o tym, że władze włoskie nie mogą stwierdzić, czy zadłużenie wynika z nieprawidłowości czy z błędów administracyjnych, co może spowodować, że to budżet Unii zostanie obciążony; wzywa Komisję, aby dostarczyła do końca roku informacji w tej sprawie w formie szczegółowej analizy;
93. stwierdza, że zgodnie z danymi przedstawionymi w sprawozdaniu z rocznej działalności DG AGRI za 2013 r. ⁽²⁾ najgorsze wyniki w odzyskiwaniu nienależnych płatności mają Bułgaria, gdzie wskaźnik odzyskiwania wynosi 4 %, Grecja, gdzie wynosi on 21 %, Francja 25 %, Słowenia 25 %, Słowacja 27 % i Węgry 33 %; jest zaniepokojony alarmująco niskim poziomem odzyskania w niektórych dziedzinach i domaga się od Komisji przedłożenia sprawozdania na temat przyczyn oraz możliwości osiągnięcia poprawy;

Procedura kontroli zgodności rozliczeń

94. zauważa, że w 2013 r. Komisja przyjęła cztery decyzje o zgodności skutkujące korektami finansowymi w wysokości 1 116,8 mln EUR (861,9 mln EUR w odniesieniu do EFRG i 236,2 mln EUR w odniesieniu do EFRROW), co stanowi ok. 2 % unijnego budżetu na rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich w 2013 r. (w latach 2008–2012 odsetek ten wyniósł 1,4 %);
95. podkreśla, że kwoty tej nie można porównać do najbardziej prawdopodobnego poziomu błędów podanego przez Trybunał Obrachunkowy, ponieważ kontrole zgodności przeprowadzane przez Komisję mają charakter systemowy i nie obejmują badania prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń, dotyczą wydatków z wielu lat budżetowych, skutkują korektami finansowymi w 65 % w formie ryczałtu i w związku z tym nie pozwalają obliczyć poziomu błędów w danym roku ⁽³⁾;
96. podkreśla, że wzrost średniego poziomu korekt finansowych w 2013 r. w stosunku do lat 2008–2012 można – według Trybunału Obrachunkowego ⁽⁴⁾ – wyjaśnić głównie mniejszą liczbą niezakończonych postępowań kontrolnych, która na koniec 2012 r. wносиła 553 i spadła do 516 na koniec 2013 r., a także zakończeniem postępowań odnoszących się do lat budżetowych sprzed 2010 r., co poskutkowało korektami finansowymi w wysokości 881 mln euro (79 % wszystkich korekt);

⁽¹⁾ Zob. sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za 2013 r., pkt 3.23 i kolejne.

⁽²⁾ Zob. sprawozdanie z rocznej działalności DG AGRI za 2013 r., załącznik 10, tabela 51: „nowe sprawy otwarte od 2007 r.”.

⁽³⁾ Zob. sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za 2013 r., pkt 4.25.

⁽⁴⁾ Zob. sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za 2013 r., pkt 4.27.

97. jest zaniepokojonym faktem, że obecnie obowiązujące przepisy nie gwarantują niezależności organu pojedynczego, który może uczestniczyć w procedurze kontroli zgodności rozliczeń ⁽¹⁾;

Rozwój obszarów wiejskich, środowisko naturalne, rybołówstwo i zdrowie

98. odnotowuje fakt, że w płatnościach na rozwój obszarów wiejskich, środowisko naturalne, rybołówstwo i zdrowie w 2013 r. wystąpił istotny poziom błędów, najbardziej prawdopodobny poziom błędów zmniejszył się z 7,9 % do 6,7 % w 2012 r., siedem z 13 zbadanych systemów nadzoru i kontroli wydatków w państwach członkowskich zostało ocenionych jako częściowo skuteczne, a sześć jako nieskuteczne;
99. zgadza się z Trybunałem Obrachunkowym co do tego, że najbardziej prawdopodobny poziom błędów zostałyby zmniejszone do 2 %, gdyby władze krajowe wykorzystały wszystkie dostępne im informacje, aby zapobiec błędom, wykryć je i skorygować; podkreśla, że na państwach członkowskich spoczywa duża odpowiedzialność za prawidłowe i zgodne z prawem realizowanie budżetu Unii, jeżeli są one odpowiedzialne za zarządzanie funduszami unijnymi;
100. ubolewa nad faktem, że średni poziom błędów obliczony przez Trybunał Obrachunkowy w dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich w ostatnich trzech latach wynosił 8,2 %, a w 2013 r. wyniósł 7,9 % ⁽²⁾; głęboko ubolewa nad faktem, że jest to dziedzina polityki, w której odnotowano najwyższy poziom błędów w 2013 r.
101. zauważa, że błędy stwierdzone przez Trybunał Obrachunkowy występują głównie dlatego, że beneficjenci nie przestrzegają wymogów kwalifikowalności, przepisy udzielania zamówień są stosowane nieprawidłowo, a zobowiązania w dziedzinie rolnictwa i środowiska naturalnego nie są przestrzegane;
102. jest zaniepokojonym faktem, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził podejrzenia o zamierzone naruszenie przepisów przez prywatnych beneficjentów, które przyczyniły się do ośmioprocentowego poziomu błędów w dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich i ubolewa nad faktem, że konkretne działania w zakresie rozwoju obszarów wiejskich mające na celu „zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych” w największym stopniu przyczyniło się do dużego poziomu błędów w inwestycjach prywatnych ⁽³⁾, co spowodowało, że Trybunał Obrachunkowy poważnie obawia się, czy polityczne cele działania są skutecznie i wydajnie realizowane;
103. zgadza się z poglądem wyrażonym przez Trybunał Obrachunkowy ⁽⁴⁾, że błędy wyniknęły częściowo ze złożoności przepisów i dużej różnorodności programów pomocy w ramach programów na lata 2007–2013: ogółem 46 działań w dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich, a w każdym z tych działań obowiązują odrębne przepisy i wymogi;
104. zauważa wzrastający poziom płatności zawieszonych lub wstrzymanych przez Komisję, która dopilnowuje, aby w przypadkach wykrycia uchybień systematycznie były przeprowadzane działania naprawcze;
105. z zadowoleniem przyjmuje zmienione podejście Komisji polegające na obliczaniu resztowego poziomu błędów przy uwzględnieniu wszystkich odpowiednich kontroli i ich wyników, aby skorygować poziom błędów zgłaszany przez państwa członkowskie;
106. ubolewa nad brakiem wiarygodności danych przekazywanych przez państwa członkowskie, dotyczących wyników przeprowadzanych przez nie kontroli; zauważa, że jednostki certyfikujące wydały opinię z zastrzeżeniem, w której stwierdziły poziom błędów powyżej 2 % dla zaledwie dziewięciu z 74 ⁽⁵⁾ agencji płatniczych, natomiast Komisja wydała opinię z zastrzeżeniem dla 31 agencji w 24 państwach członkowskich ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ Zob. odpowiedź Komisji na pytanie wymagające odpowiedzi na piśmie nr 29, wysłuchanie CONT z udziałem komisarza Phila Hogana w dniu 1 grudnia 2014 r.

⁽²⁾ Zob. sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 23/2014 zatytułowane „Błędy w wydatkach na rozwój obszarów wiejskich: jakie są przyczyny i jak się z nimi postępuje?”, s. 10: średnia w ostatnich trzech latach wyniosła 8,2 %, przy czym dolny limit wynosił 6,1 %, a górny 10,3 %. Na średnią składa się 8,4 % za rok 2011, 8,3 % za rok 2012 oraz 7,9 % za rok 2013.

⁽³⁾ Zob. sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 23/2014, s. 22–24.

⁽⁴⁾ Oświadczenie członkini Trybunału Obrachunkowego Rasy Budbergyte, wysłuchanie komisji CONT z udziałem komisarza Phila Hogana w dniu 1 grudnia 2014 r.

⁽⁵⁾ Zob. odpowiedź Komisji na pytanie wymagające odpowiedzi na piśmie nr 12, wysłuchanie CONT z udziałem komisarza Phila Hogana w dniu 1 grudnia 2014 r.

⁽⁶⁾ Zob. sprawozdanie z rocznej działalności DG AGRI za rok 2013, tabela 2.1.24.

107. ubolewa nad słabą jakością działań naprawczych realizowanych przez niektóre państwa członkowskie oraz nad brakiem planowego podejścia, aby zlikwidować przyczyny błędów we wszystkich państwach członkowskich; podkreśla brak działań zapobiegających rozpowszechnianiu się uchybień na poziomie Unii;
108. stwierdza, że główne czynniki, które spowodowały niepełne wykorzystanie środków z puli 4 300 000 EUR w rozdziale 17 04 – „Bezpieczeństwo żywności i pasz, zdrowie i dobrostan zwierząt, zdrowie roślin” to kwota 900 000 EUR dochodu przeznaczony na określony cel do wykorzystania przez różne programy, którą można wydać w 2014 r., i 2 000 000 EUR na fundusz na środki nadzwyczajne; stwierdza, że z tej ostatniej kwoty 50 %, czyli 1 000 000 EUR, zostało przeniesione na 2014 r. (na zwalczanie choroby niebieskiego języka w Niemczech) i wykorzystane w tymże roku;

Wnioski skierowane do Komisji, państw członkowskich i Trybunału Obrachunkowego w sprawie rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich

109. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o obliczenie oddzielnego poziomu błędu dla środków rynkowych i płatności bezpośrednich z pierwszego filaru WPR;
110. zaleca Komisji, aby aktywnie nadzorowała działania naprawcze wobec uchybień w systemie kontroli stosowanym do wsparcia UE na rzecz uznania grup producentów w Polsce, a także w programach operacyjnych dla organizacji producentów w Austrii, Niemczech i Zjednoczonym Królestwie;
111. wzywa Komisję do wykazania unijnej wartości dodanej działań na rynku rolnym, mając na uwadze ryzyko ewentualnych strat w budżecie Unii, i zwraca się do Komisji o rozważenie możliwości zniesienia tych działań, jeżeli ryzyko jest zbyt duże; zwraca się do Komisji o przedstawienie w sprawozdaniu z działań następczych po udzieleniu Komisji absolutorium za rok 2013 działań podjętych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w wyniku wizyt we Francji w celu skontrolowania refundacji wywozowych dla mięsa drobiowego;
112. zwraca się do Komisji o opracowanie propozycji wprowadzenia kar za zgłaszanie fałszywych lub nieprawidłowych danych przez agencje płatnicze, obejmującej trzy następujące dziedziny: statystyki z kontroli, sprawozdania finansowe składane przez agencje płatnicze oraz prace jednostek certyfikujących; domaga się, aby Komisja została uprawniona do wycofywania akredytacji udzielonych agencjom płatniczym w poważnych przypadkach przedstawiania przez nie fałszywych danych;
113. wzywa dyrektora generalnego DG AGRI do rozważenia rzeczywistej wartości dodanej, jaką ma opóźnienie z roku na rok zastrzeżeń uzasadnionych brakami w systemie LPIS, skoro te braki mają wyraźnie wymiar horyzontalny;
114. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o podjęcie niezbędnych działań, aby zapewnić pełne wykorzystanie potencjału ZSZiK, a w szczególności aby państwa członkowskie prawidłowo oceniały i rejestrowały kwalifikowalność i wielkość działek rolnych oraz aby podejmowały bezzwłoczne działania naprawcze, jeżeli w ZSZiK zostaną stwierdzone błędy systemowe;
115. wzywa Komisję do wyjaśnienia faktów odnotowanych przez Trybunał Obrachunkowy w Irlandii i we Włoszech, o których mowa w pkt 3.24 i 3.25 sprawozdania rocznego za rok 2013, dotyczących nieprawidłowości w odzyskiwaniu nienależnych płatności, oraz do podjęcia niezbędnych działań naprawczych i poinformowania o nich Parlament do czerwca 2015 r.;
116. wzywa Komisję do podjęcia działań w celu dalszego ograniczania liczby niezakończonych postępowań w ramach kontroli zgodności rozliczeń tak, aby wszystkie kontrole przeprowadzone przed 2012 r. mogły zostać zakończone do końca 2015 r.;
117. domaga się w szczególności, aby mandat członków organu pojednawczego biorącego udział w kontroli zgodności rozliczeń został ograniczony do jednej trzyletniej kadencji, którą można będzie przedłużyć najwyżej o jeden rok; domaga się ponadto, aby unikać ewentualnych konfliktów interesów przy rozpatrywaniu spraw i aby dane państwa członkowskie nie były reprezentowane w organach pojednawczych, jeżeli korekty finansowe dotyczą ich bezpośrednio;

118. zwraca się do Komisji, aby złożyła Parlamentowi szczegółowe sprawozdanie z wdrażania limitu w płatnościach bezpośrednich WPR z rozbiem na poszczególne państwa członkowskie;
119. apeluje o zmniejszenie biurokracji WPR w celu obniżenia poziomu błędów; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez Komisję zobowiązanie do nadania uproszczeniu i pomocniczości jednego z najwyższych priorytetów w najbliższych pięciu latach; nawołuje do tego, by agencjom płatniczym stale niespełniającym oczekiwań co do ich działalności w wyjątkowych poważnych przypadkach odbierano akredytację;
120. wzywa Komisję do przedstawienia w odpowiednim czasie szczegółowego planu służącego zmniejszeniu o 25 % biurokracji w ramach WPR w ciągu następnych pięciu lat;
121. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego, aby w swoim rocznym sprawozdaniu poświęcił polityce rozwoju obszarów wiejskich osobny rozdział lub aby przynajmniej obliczył oddzielny poziom błędów dla polityki rozwoju obszarów wiejskich, polityki rybołówstwa i programu LIFE+;
122. zaleca, aby Komisja zadbała o to, by plany działań państw członkowskich w dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich były kompletne i obejmowały regiony i działania wchodzące w zakres ich kompetencji, w szczególności działania inwestycyjne, oraz aby uwzględniano w nich prace kontrolne Komisji i Trybunału Obrachunkowego;
123. zwraca się do Komisji o monitorowanie przypadków podejrzeń o zamierzone naruszenia przepisów, jakie Trybunał Obrachunkowy zgłosił OLAF-owi, w szczególności w ramach działania mającego na celu „zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych” oraz aby w sprawozdaniu z działań następczych po udzieleniu Komisji absolutorium za rok 2013 dokonano pełnego przeglądu projektu tego działania w świetle krytycznych uwag Trybunału Obrachunkowego co do wydajności i skuteczności tego działania;
124. wzywa Komisję, aby ściśle monitorowała realizację programów rozwoju obszarów wiejskich i uwzględniała w kontrolach zgodności obowiązujące przepisy, w tym również te przyjęte na szczeblu krajowym, jeżeli takowe istnieją, aby zmniejszyć ryzyko ponownego wystąpienia niedociągnięć i błędów napotkanych w okresie programowania 2007–2013;

Rybołówstwo

125. odnotowuje zgłoszone przez DG MARE zastrzeżenie dotyczące poziomu błędów przekraczającego 2 % w odniesieniu do zadeklarowanych wydatków niektórych państw członkowskich, a w przypadku jednego państwa członkowskiego zastrzeżenie dotyczące jednego sprawozdania uznanego za nierzetelne i braku jednego sprawozdania; ubolewa nad przypadkiem tego jednego państwa członkowskiego; zauważa jednak, że sytuacja poprawiła się w wyniku nakazów skierowanych przez Komisję do tego państwa członkowskiego;
126. ponadto ubolewa, że Trybunał Obrachunkowy nie przedstawił bardziej szczegółowo wyniku swoich audytów w dziedzinie rybołówstwa i gospodarki morskiej z myślą o przejrzystości, i domaga się podawania takich informacji do wiadomości;
127. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że DG MARE dokonała 92,31 % płatności terminowo; zauważa jednak z zaniepokojeniem, że liczba opóźnionych płatności wzrosła w odniesieniu do poprzedniego roku budżetowego; odnotowuje z zadowoleniem, że odsetki zapłacone z tytułu zaległych płatności w 2013 r. maleją, dlatego zachęca DG MARE do przestrzegania terminu płatności zgodnego z wymogami regulacyjnymi;

Polityka regionalna, transport i energia

Strategia Europa 2020

128. podkreśla, że z ogólnej kwoty płatności w 2013 r. w tej grupie strategii politycznych (45 311 mln EUR), 96 % (43 494 mln EUR) jest przeznaczona na politykę regionalną, realizowaną przede wszystkim za pomocą Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) i Funduszu Spójności (FS), kwota 1 059 mln EUR jest przeznaczona na mobilność i transport, a kwota 758 mln EUR na energetykę;

129. uznaje decydującą rolę polityki regionalnej Unii w zmniejszaniu regionalnych rozbieżności i promowaniu spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej między państwami członkowskimi i ich regionami; uznaje, że polityka ta jest główną ogólnounijną strategią długoterminowych inwestycji w gospodarkę realną, stanowi 29 % łącznych wydatków z budżetu Unii w 2013 r. i jest uznanym narzędziem stymulowania wzrostu i zatrudnienia w Unii, które pomaga w realizacji celów strategii Europa 2020;
130. uznaje istotną rolę polityki transportowej i energetycznej w tworzeniu bezpiecznych, zrównoważonych i konkurencyjnych systemów i usług transportowych i energetycznych dla europejskich obywateli i przedsiębiorstw oraz podkreśla wkład tej polityki w realizację celów strategii Europa 2020;
131. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja ocenia efektywność, skuteczność, spójność i europejską wartość dodaną polityki regionalnej za pomocą oceny *ex post*; spodziewa się regularnie otrzymywać aktualizacje oceny Komisji;
132. podkreśla, że Komisja powinna zadbać o to, by państwa członkowskie udzielały spójnych i wiarygodnych informacji o wykorzystaniu środków z EFRR; podkreśla, że informacje te powinny wskazywać postępy poczynione dzięki programom operacyjnym, nie tylko w wymiarze finansowym, ale również w zakresie osiągniętych wyników⁽¹⁾;
133. zwraca uwagę na wieloletni charakter systemu zarządzania polityką spójności i podkreśla, że ostateczna ocena nieprawidłowości związanych z realizacją tej polityki będzie możliwa dopiero po zakończeniu okresu programowania;

Błędy

134. stwierdza, że na 180 transakcji skontrolowanych przez Trybunał Obrachunkowy 102 transakcje (57 %) zawierały błędy; zauważa, że Trybunał Obrachunkowy ma 95 % pewność, że poziom błędów w kontrolowanej populacji wynosi między 3,7 % a 10,1 % (odpowiednio najniższy i najwyższy poziom błędów), oraz uważa, na podstawie 40 skwantyfikowanych błędów, że najbardziej prawdopodobny poziom błędów wynosi 6,9 % (6,8 % w 2012 r.);
135. podkreśla, że w 17 przypadkach skwantyfikowanych błędów popełnionych przez beneficjentów końcowych władze krajowe dysponowały wystarczającymi informacjami, aby wykryć i skorygować te błędy lub im zapobiec przed zgłoszeniem Komisji poniesionych wydatków; stwierdza, że gdyby wszystkie te informacje wykorzystano do skorygowania błędów, najbardziej prawdopodobny poziom błędów oszacowany dla tego rozdziału byłby o trzy punkty procentowe niższy; podkreśla, że na państwach członkowskich spoczywa duża odpowiedzialność za prawidłowe i zgodne z prawem wdrażanie budżetu Unii, gdy są one odpowiedzialne za zarządzanie funduszami unijnymi;
136. podkreśla, że w wydatkach z EFRR i FS oraz w wydatkach na mobilność, transport i energię główne ryzyko braku zgodności jest związane z: błędami w zasadach udzielania zamówień publicznych (39 %), projektami/działaniami lub beneficjentami niekwalifikującymi się (22 %), niekwalifikującymi się kosztami wliczanymi do deklaracji o poniesionych wydatkach (21 %) oraz brakiem zgodności z przepisami dotyczącymi pomocy państwa dla EFRR i FS; z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji podejmowane w celu złagodzenia tego ryzyka i zachęca ją, aby nadal zapewniała organom zarządzającym wytyczne i szkolenia z zakresu stwierdzonego ryzyka; spodziewa się, że nowe regulacje i zasady na okres programowania 2014–2020 przyczynią się do zmniejszenia ryzyka błędów oraz do osiągnięcia lepszych wyników poprzez większe uproszczenie i wyjaśnienie procedur;

Rzetelność sprawozdawczości państw członkowskich

137. zauważa, że władze państw członkowskich przedstawiły 322 krajowych opinii pokontrolnych w sprawie programów operacyjnych oraz że w 209 przypadkach (65 %) w opiniach pokontrolnych stwierdzono poziom błędów niższy niż 2 %; zauważa, że kiedy Komisja sprawdziła dane, mogła potwierdzić zgłoszenia państw członkowskich dotyczące poziomu błędów jedynie w przypadku 78 krajowych opinii pokontrolnych; zauważa, że Komisja musiała skorygować 244 opinie⁽²⁾; zwraca się do Komisji o przedstawienie w przyszłości sprawozdania zawierającego wszystkie szczegóły zmian w poziomach błędów dokonanych przez DG REGIO;

⁽¹⁾ Zob. sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 20/2014, pkt 68.

⁽²⁾ Zob. sprawozdanie z rocznej działalności DG REGIO za rok 2013, załącznik, s. 41.

138. zauważa, że Komisja uznała wszystkie poziomy błędy skontrolowane na poziomie krajowym i przedstawione w sprawozdaniach Słowacji za niewiarygodne, 10 z 15 poziomów błędów w sprawozdaniach Węgier, dwa z siedmiu w sprawozdaniach Bułgarii i jeden z czterech w sprawozdaniach Belgii; zwraca się do Komisji, aby wykazała, czy korekty poziomu błędów nałożone, aby chronić budżet Unii (25 % w stosunku do jednego programu i 10 % w stosunku do dziewięciu programów na Słowacji, dwóch programów w Bułgarii i Włoszech i jednego programu w Belgii ⁽¹⁾) zaradziły sytuacji i jeżeli tak, to w jaki sposób;
139. podkreśla, że zgłoszenia błędów były szczególnie mało wiarygodne w przypadku następujących programów operacyjnych:

Państwo członkowskie	Program	Tytuł	Zatwierdzona kwota w mln EUR	Poziom błąd zgłoszony przez państwo członkowskie w rocznym sprawozdaniu audytowym (%)	Poziom błąd określony przez Komisję/ryczałt (%)
BE	2007BE162PO001	Bruksela, konkurencyjność regionalna	56,93	6,23	10
BG	2007BG161PO002	Pomoc techniczna	1 466,43	4,10	10
DE	2007DE162PO006	EFRR Brema	142,01	0,31	5
DE	2007DE161PO003	EFRR Meklemburgia–Pomorze Zachodnie	1 252,42	0,81	5
DE	2007DE162PO005	EFRR Hesja	263,45	0,04	5
EWT	2007CB063PO052	Interreg IV Włochy/Austria	60,07	2,77	10
EWT	2007CG163PO030	Słowacja/Republika Czeska	92,74	0,96	10
EWT	2007CB163PO019	Meklemburgia/Pomorze Zachodnie – Polska	132,81	0,02	5
HU	2007HU161PO001	Rozwój gospodarczy	2 858,82	0,71	5
HU	2007HU161PO007	Transport	5 684,24	0,54	5
HU	2007HU161PO003	Zachodnia Panonia	463,75	1,30	5
HU	2007HU161PO004	Południowa Wielka Nizina	748,71	1,30	5
HU	2007HU161PO005	Środkowy Kraj Zadunajski	507,92	1,30	5
HU	2007HU161PO006	Północne Węgry	903,72	1,30	5
HU	2007HU161PO009	Północna Wielka Nizina	975,07	1,30	5
HU	2007HU161PO011	Południowy Kraj Zadunajski	705,14	1,30	5
HU	2007HU161PO001	Środkowe Węgry	1 467,20	0,10	5
IT	2007IT161PO007	Rozwój Mezzogiorno	579,04	0,63	10

(¹) Zob. sprawozdanie z rocznej działalności DG REGIO za rok 2013, załącznik, s. 42.

Państwo członkowskie	Program	Tytuł	Zatwierdzona kwota w mln EUR	Poziom błąd zgłoszony przez państwo członkowskie w rocznym sprawozdaniu audytowym (%)	Poziom błąd określony przez Komisję/ryczałt (%)
IT	2007IT161PO008	Calabria	1 499,12	2,45	10
SL	2007SL161PO001	Rozwój potencjału regionalnego	1 783,29	2,80	5
SL	2007SL161PO002	Infrastruktura	1 562,06	2,80	5
SK	2007SK161PO006	Konkurencyjność i wzrost gospodarczy	968,25	0	25
SK	2007SK161PO005	Zdrowie	250,00	1,79	25
SK	2007SK161PO001	Społeczeństwo informacyjne	843,60	1,79	10
SK	2007SK161UPO001	Badania i rozwój	1 209,42	1,30	10
SK	2007SK161PO002	Środowisko naturalne	1 820,00	0,33	10
SK	2007SK161PO004	Transport	3 160,15	0,74	10
SK	2007SK161PO003	Regionalny PO	1 554,50	0,32	10
SK	2007SK161PO007	Pomoc techniczna	97,60	1,79	10
SK	2007SK162PO001	Bratysława	95,21	1,79	10
UK	2007UK162PO001	Lowlands i Uplands Szkocji	375,96	5,98	8,42
UK	2007UK161PO002	Zachodnia Walia i Valleys	1 250,38	0,36	5
UK	2007UK162PO012	Wschodnia Walia	72,45	0,36	5

140. zwraca się do Komisji, aby w przyszłości przedstawiała poziom błędów w rozbiciu na poszczególne programy, według informacji zgłoszonych przez państwa członkowskie i zatwierdzonych/skorygowanych przez Komisję w sprawozdaniu z rocznej działalności;
141. przyjmuje do wiadomości, że Komisja uznała na podstawie przeglądu, którego sama dokonała, że prace 40 krajowych instytucji audytowych sprawujących kontrolę nad 90 % środków przyznanych z EFRR/FS w okresie programowania 2007–2013 były ogółem wiarygodne;

Systemy zarządzania i kontroli (MCS)

142. zwraca się do Komisji o przedstawienie dalszych wytycznych i dalsze udzielanie pomocy technicznej państwom członkowskim; apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby zwróciły szczególną uwagę na uproszczenie procedur, w tym od strony beneficjentów, co może przynieść korzyści w zakresie zarówno audytu, jak i obniżenia poziomu błędów, a jednocześnie zwiększyć skuteczność systemów zarządzania i kontroli;

143. z zadowoleniem przyjmuje poprawę w zarządzaniu funduszami odnotowaną od 2011 r. w Austrii, Republice Czeskiej i Rumunii; jest zaniepokojony pogorszeniem się zarządzania EFRR na Słowacji, w Hiszpanii, Niderlandach i Zjednoczonym Królestwie ⁽¹⁾;
144. zaznacza, że w 50 na 75 przypadków zastrzeżenia utrzymywały się przez co najmniej rok; wzywa Komisję do udzielenia informacji niezbędnych do oceny, czy niedociągnięcia i ich obszary pozostały te same, oraz do wyjaśnienia, dlaczego krajowym organom nie udało się skutecznie poprawić tych błędów;
145. zdecydowanie popiera przerywanie i zawieszanie płatności stosowane przez Komisję jako skuteczne i zapobiegające narzędzie ochrony interesów finansowych Unii;
146. jest poinformowany o przepisach zawartych nowych ramach regulacyjnych na okres programowania 2014–2020, które stanowią, że poważne uchybienia w rozumieniu rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 480/2014 ⁽²⁾, wykryte przez Komisję lub Trybunał Obrachunkowy po przedstawieniu rozliczeń, spowodują korekty finansowe netto w odpowiednich programach; wzywa Komisję, aby przedstawiła listę takich przypadków odpowiednio wcześniej przed procedurą udzielania absolutorium Komisji za rok 2014;
147. z zadowoleniem przyjmuje usprawnione procedury kontroli i audytu przewidziane w ramach regulacyjnych na okres programowania 2014–2020, w szczególności w odniesieniu do weryfikacji i kontroli zarządczych przed poświadczaniem rocznych sprawozdań finansowych programu oraz przedłożeniem Komisji przez instytucje zarządzające deklaracji zarządczych; zauważa, że zdolności Komisji do podejmowania działań naprawczych zostały jeszcze bardziej zwiększone przez zniesienie możliwości ponownego wykorzystania przez państwa członkowskie funduszy, co prowadzi do korekt finansowych netto; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie centrum kompetencji ds. budowania zdolności administracyjnych w związku z europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi; popiera większe zorientowanie na wyniki i koncentrację tematyczną polityki spójności, co powinno zapewnić przejście od kryteriów absorpcji funduszy do jakości wydanych środków, oraz wysoką wartość dodaną współfinansowanych działań.
148. przypomina o tekście ustępu 165 swojej rezolucji towarzyszącej decyzji o udzieleniu Komisji absolutorium z wykonania budżetu za 2012 r., w którym to ustępie Parlament zwrócił o ujednoczenie trybu postępowania w przypadku błędów przy udzielaniu zamówień publicznych w ramach zarządzania dzielonego; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w swojej decyzji C(2013)9527 z dnia 19 grudnia 2013 r. w sprawie określenia i zatwierdzenia wytycznych dotyczących określania korekt finansowych dokonywanych przez Komisję w odniesieniu do wydatków finansowanych przez Unię w ramach zarządzania dzielonego, Komisja przystąpiła do ujednoczenia trybu postępowania w przypadku nieprzestrzegania przepisów dotyczących zamówień publicznych; podkreśla, że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE ⁽³⁾ ma być wdrożona przez państwa członkowskie do dnia 18 kwietnia 2016 r.; uważa, że przyniesie to istotne zmiany w procedurze udzielania zamówień publicznych i może wymagać dalszych zmian metodologicznych;
149. przyjmuje do wiadomości, że metodologia Trybunału Obrachunkowego musi być spójna i stosowana we wszystkich dziedzinach zarządzania; rozumie, że dalsze dostosowania mogą spowodować niespójności w definicjach Trybunału Obrachunkowego dotyczących nielegalnych transakcji w zarządzaniu bezpośrednim i dzielonym;

Korekty finansowe

150. stwierdza, że w 2013 r. Komisja postanowiła dokonać w programach operacyjnych państw członkowskich korekt finansowych na kwotę 912 371 222 EUR, z czego 239,50 mln EUR dotyczyło Republiki Czeskiej, 147,21 mln EUR Węgier, a 95,47 mln EUR Grecji;
151. wzywa Komisję do dokonywania oceny podczas realizacji i po zakończeniu projektów proponowanych przez państwa członkowskie, związanych z funduszami strukturalnymi, stosując progresywną kontrolę wyników, aby poprawić skuteczność inwestycji finansowych i lepiej je monitorować, aby wykrywać wszelkie przypadki złego wykorzystywania środków lub nadużycia finansowe przy realizacji projektów;

⁽¹⁾ Zob. sprawozdanie z rocznej działalności DG REGIO za rok 2013, załącznik, s. 43.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 480/2014 z dnia 3 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz.U. L 138 z 13.5.2014, s. 5).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

152. zachęca Komisję do opracowania mechanizmu wymiany informacji między krajowymi organami odpowiedzialnymi za kontrolę, aby umożliwić wzajemne porównywanie zapisów księgowych związanych z transakcjami zawartymi pomiędzy dwoma państwami członkowskimi lub ich większą liczbą w celu zwalczania transgranicznych nadużyć w ramach funduszy strukturalnych, a w związku z nowymi postanowieniami wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, w szerszej kategorii europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (Europejski Fundusz Społeczny, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Fundusz Spójności (FS), Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) Europejski Fundusz Morski i Rybacki), aby zagwarantować stosowanie horyzontalnego podejścia do kwestii ochrony finansowych interesów Unii Europejskiej;
153. zauważa ponadto, że w okresie programowania 2007–2013 sześć państw członkowskich (Republika Czeska, Grecja, Hiszpania, Węgry, Polska i Rumunia) było odpowiedzialnych za 75 % (1 342 mln EUR) potwierdzonych korekt finansowych EFRR/FS i EFS;

Umorzenie zobowiązań

154. ubolewa nad faktem, że w 2013 r. 397,8 mln EUR musiało zostać umorzonych, z czego 296,7 mln EUR tylko z Republiki Czeskiej; uważa, że umorzenia są sprzeczne z należytych zarządzaniem finansami; wyraża zaniepokojenie z powodu utrzymującej się niemożności absorpcji przyznanego środków finansowych przez niektóre regiony i wzywa Komisję do wskazania problemów regionalnych leżących u podstaw takiej niezdolności absorpcji; wzywa ponadto Komisję do przygotowania i przedstawienia szczegółowego planu zwiększenia zdolności absorpcyjnej funduszy w regionach o szczególnie niskim poziomie absorpcji środków finansowych;
155. zwraca uwagę, że nowe rozporządzenie przewiduje ustalanie okresu kwalifikowalności w okresie programowania 2014–2020, aby określić ramy czasowe na inwestycje i zachęcać instytucje zajmujące się programem do terminowych inwestycji na rzecz wzrostu i zatrudnienia w UE, co zmniejszy ryzyko niewykorzystania w ustalonym okresie kwalifikowalności, a co za tym idzie – umorzeń;

Instrumenty inżynierii finansowej

156. stwierdza, że instytucje zarządzające państw członkowskich poinformowały o ogólnej liczbie 941 instrumentów inżynierii finansowej działających pod koniec 2013 r. w 25 państwach członkowskich: 91 % to instrumenty inżynierii finansowej dla przedsiębiorstw, 6 % dla przedsięwzięć inwestycyjnych na obszarach miejskich, 3 % dla funduszy strukturalnych na projekty dotyczące efektywności energetycznej/energii odnawialnej; zauważa, że ogólna wartość wkładu programów operacyjnych wpłaconego na instrumenty inżynierii finansowej wyniosła 14 278,20 mln EUR, w tym 9 597,62 mln EUR w systemie funduszy strukturalnych; zauważa, że zaledwie dwa lata przed zakończeniem programu tylko 47 % wkładu programów operacyjnych, czyli 6 678,20 mln EUR, zostało wypłaconych końcowym beneficjentom;
157. jest zaniepokojony wnioskami Komisji zawartymi w skonsolidowanym sprawozdaniu rocznym z wdrażania instrumentów inżynierii finansowej za 2013 r. – zgodnie z art. 67 ust. 2 lit. j) rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ⁽¹⁾ – zgodnie z którymi instytucje zarządzające w państwach członkowskich nie przedstawiły pełnego obrazu wdrażania instrumentów inżynierii finansowej oraz że niektóre dane pokazują „nieścisłości” co do danych dotyczących instrumentów inżynierii finansowej na Węgrzech i we Włoszech;

Grecja

158. jest zaniepokojona realizacją priorytetowych projektów w Grecji w ramach grupy zadaniowej ds. zarządzania; zauważa, że trzeba przyspieszyć realizację 48 priorytetowych projektów; zauważa, że według Komisji główne problemy to: a) opóźnienia na etapie dojrzewania; b) opóźnienia w wydawaniu licencji; c) rozwiązywanie umów z powodu braku płynności finansowej wykonawców; oraz d) długo rozpatrywane odwołania sądowe w trakcie postępowań o udzielanie zamówień; w związku z tym wzywa Komisję do przedstawienia aktualnych informacji o priorytetowych projektach na potrzeby sprawozdania monitorującego za rok 2013 r.;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25).

Jezioro Trazymeńskie

159. przyjmuje do wiadomości, że w grudniu 2014 r. zorganizowano misję informacyjną OLAF w celu zapoznania się z ewentualnymi nieprawidłowościami związanymi z finansowaniem przez Unię Europejską ścieżki rowerowej wokół Jeziora Trazymeńskiego we Włoszech; wzywa Komisję do poinformowania Parlamentu o rozwoju sytuacji w sprawozdaniu z działań następczych po udzieleniu absolutorium za rok 2013;

Prywatyzacja projektów infrastruktury finansowanych z funduszy unijnych

160. przyjmuje do wiadomości, że Unia finansowała modernizację sieci dystrybucji wody w mieście Skorkov (CZ) w kwocie 1,1 mln EUR; jest zaniepokojony faktem, że władze gminy oddały eksploatację systemu dystrybucji wody w ręce przedsiębiorstwa, które zarządza już lokalnym systemem kanalizacji; zauważa, że system kanalizacji był również współfinansowany z funduszy unijnych w kwocie 1,4 mln EUR oraz że cena za dostawę pitnej wody wzrosła o 45 %; uważa, że woda pitna stanowi dobro publiczne i że wszyscy obywatele muszą mieć dostęp do wysokiej jakości wody pitnej w rozsądnej cenie;
161. domaga się, aby Komisja informowała Parlament o projektach, które były finansowane co najmniej w 30 % z budżetu Unii, a następnie prywatyzowane;

Fundusz Solidarności Unii Europejskiej

162. zapoznał się ze sprawozdaniem Komisji dotyczącym Funduszu Solidarności Unii Europejskiej za rok 2013 ⁽¹⁾; wyraża zdziwienie, że kwestie wymienione w sprawozdaniu specjalnym Trybunału Obrachunkowego nr 24/2012 i poparte rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie sprawozdań specjalnych Trybunału Obrachunkowego w kontekście absolutorium dla Komisji za rok 2012 ⁽²⁾ nie zostały rozwiązane; wzywa Komisję do wyjaśnienia, w jaki sposób kwestia nieprawidłowości w zakresie udzielenia pomocy nadzwyczajnej regionowi Abruzzi, wykrytych przez Trybunał Obrachunkowy, została rozwiązana w ramach zmienionego rozporządzenia w sprawie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, które weszło w życie z dniem 28 czerwca 2014 r., w szczególności w odniesieniu do ustanowienia aktualnych krajowych planów zarządzania na wypadek klęski, uregulowania kwestii pilnych zamówień, utworzenia tymczasowych miejsc zakwaterowania w rejonach dotkniętych klęską oraz zwrotu do budżetu Unii wszelkich dochodów wygenerowanych przez projekty finansowane ze środków Funduszu Solidarności;

Środki, jakie należy podjąć

163. wzywa Komisję do szczegółowego przedstawienia postępów poczynionych w zakresie systemów zarządzania i kontroli uznanych za częściowo skuteczne w 2013 r. odpowiednio wcześniej przed procedurą udzielania absolutorium za rok 2014 ⁽³⁾;
164. wzywa Komisję, aby zgodnie z art. 32 ust. 5 rozporządzenia finansowego oceniła kontrole pierwszego szczebla przeprowadzone w okresie programowania 2007–2013; wzywa Komisję, aby do sprawozdania z rocznej działalności DG REGIO dodała ocenę wiarygodności informacji przekazanych przez jednostki certyfikujące w państwach członkowskich; przyjmuje z zadowoleniem oceny przeprowadzone od 2010 r. poprzez ukierunkowane audyty programów o wysokim stopniu ryzyka w ramach swojego kontrolnego postępowania wyjaśniającego „Niwelowanie różnic w poświadczaniu”;

⁽¹⁾ COM(2015) 118.

⁽²⁾ Dz.U. L 266 z 5.9.2014, s. 69, ust. 139 i nast.

⁽³⁾ Ubolewa, że 73 następujących systemów w państwach członkowskich zostało uznanych w najlepszym razie za częściowo wiarygodne (zostały zaznaczone kolorem pomarańczowym w skali od zielonego, przez żółty i pomarańczowy do czerwonego): Vorarlberg (AT), Wiedeń (AT), Styria (AT), Tyrol (AT), Bruksela (BE), rozwój regionalny (BG), środowisko naturalne (BG), przedsiębiorstwa & innowacyjność (CZ), ROP NUTSII Północ-Wschód (CZ), ROP NUTS II Śląsk (CZ), zintegrowany program operacyjny (CZ), Turynia (DE), Meklemburgia Pomorze Zachodnie (DE), Saksonia-Anhalt, Brema (DE), Północna Nadrenia Westfalia (DE), EC ENV (EE), Attyka (EL), Zachodnia Grecja (EL), Macedonia-Tracja (EL), Tesalia-Grecja kontynentalna-Epir (EL), Kreta i Wyspy Egejskie (EL), Murcia (ES), Melilla (ES), Ceuta (ES), Asturia (ES), Galicja (ES), Ekstremadura (ES), Kastylia La Mancha (ES), Andaluzja (ES), Fundusz Spójności (ES), Kantabria (ES), Kraj Basków (ES), Navarra (ES), Madryt (ES), La Rioja (ES), Katalonia (ES), Baleary (ES), Aragonia (ES), Kastylia i Leon (ES), Comunidad Valenciana (ES), Wyspy Kanaryjskie (ES), badania, rozwój i innowacje na rzecz przedsiębiorstw (ES), rozwój gospodarczy (HU), środowisko i energia (HU), Zachodnia Panonia (HU), Południowa Wielka Nizina (HU), Środkowy Kraj Zadunajski (HU), Północne Węgry (HU), transport (HU), Północna Wielka Nizina (HU), Południowy Kraj Zadunajski (HU), Środkowe Węgry (HU), Adriatyk (instrument pomocy przedakcesyjnej – IPA), Meklemburgia Pomorze Zachodnie/Brandenburgia-Polska (europejska współpraca terytorialna – ETC), region graniczny Flandria-Niderlandy (ETC), sieci i mobilność (IT), badania (IT), bezpieczeństwo (IT), Kalabria (IT), Apulia (IT), Sycylia (IT), Basilicata (IT), Sardynia (IT), infrastruktura i środowisko naturalne (PL), rozwój wschodniej Polski (PL), społeczeństwo informacyjne (SK), środowisko (SK), regionalny program operacyjny (SK), transport (SK), zdrowie (SK), konkurencyjność i wzrost gospodarczy (SK), wsparcie techniczne (SK), badania i rozwój (SK).

165. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o przekazanie Parlamentowi szczegółowego sprawozdania w sprawie zmian wskaźnika błędów (dla poszczególnych lat, obszarów polityki sektorowej i państw członkowskich) w całym okresie poprzednich wieloletnich ram finansowych (2007–2013);
166. wzywa Komisję, aby wymagała od jednostek certyfikujących certyfikowania dokładności danych dotyczących korekt finansowych, zgłoszonych przez jednostki certyfikujące odnośnie do każdego programu operacyjnego; uważa, że takie szczegółowe informacje powinny być publikowane w załączniku do sprawozdania z rocznej działalności DG REGIO;
167. wzywa Komisję do konsekwentnego wyjaśnienia w swoim rocznym sprawozdaniu z działalności, dlaczego nie wydano zastrzeżeń (lub wydano zastrzeżenia wywołujące lżejszy skutek finansowy) w przypadkach, w których takie postępowanie stanowi odstępstwo od stosowania wytycznych Komisji lub zatwierdzonych strategii kontroli;
168. popiera zalecenie Trybunału Obrachunkowego, według którego Komisja powinna wymagać od państw członkowskich, aby zamieszczały w swoich deklaracjach zarządczych (zgodnie z art. 59 ust. 5 lit. a) rozporządzenia finansowego) wyraźne potwierdzenie skuteczności kontroli pierwszego szczebla przeprowadzonych przez instytucje zarządzające i certyfikujące;
169. wzywa Komisję, aby domagała się od władz krajowych informowania, czy cele projektów w dziedzinie EFRR/FS i ESF zostały zrealizowane; uważa, że należy to robić tak, aby umożliwić porównanie danych na szczeblu Unii; uważa, że obywatele, których dotyczy realizacja celów danego projektu, powinni móc ocenić projekt, kiedy zostanie on zrealizowany;
170. wzywa Komisję do wyjaśnienia „nieścistości” w instrumentach inżynierii finansowej i do szczegółowej oceny wyników w sprawozdaniu z rocznej działalności DG REGIO za 2014 r.;
171. dostrzega starania Komisji na rzecz stworzenia kultury wyników; apeluje w związku z tym do Komisji (DG REGIO) o zamieszczanie w planie zarządzania i rocznym sprawozdaniu z działalności oceny swoich prac związanych ze zwiększeniem wydajności, skuteczności i oddziaływania polityki spójności; zwraca się do Komisji, aby poza kontrolowaniem wykonania budżetu sprawdzała wyniki w odniesieniu do celów i lepszego wykorzystywania ocen oraz o wspieranie państw członkowskich i ich instytucji zarządzających w podnoszeniu jakości sprawozdań z oceny; podkreśla w tym kontekście, że w przyszłości należy uwzględnić i przeanalizować wyniki przedsięwzięć, zwrot z inwestycji, a także faktyczną wartość dodaną dla gospodarki, zatrudnienia i rozwoju regionalnego;

Zatrudnienie i sprawy społeczne

Strategia Europa 2020

172. podkreśla, że środki z EFS w znaczący sposób przyczyniają się do osiągnięcia celów w dziedzinie zatrudnienia i polityki społecznej; zauważa, że w roku, którego dotyczy sprawozdanie, udostępniono środki na płatności na te cele w wysokości 14,1 mld EUR, z czego 98 % z ESF; uważa jednak, że potrzebna jest ocena wyników funduszu wskazująca nie tyle współczynnik absorpcji funduszu, ile jego rzeczywistą zdolność do tworzenia miejsc pracy i umożliwienia bezrobotnym powrotu na rynek pracy; wzywa do przeprowadzenia szczegółowej analizy uzyskanych wyników do końca roku, która to analiza będzie stanowiła podstawę oceny politycznej EFS;
173. podkreśla znaczenie EFS dla inwestycji w środki na rzecz tworzenia miejsc pracy i walki z bezrobociem, w kapitał ludzki, edukację i szkolenia, włączenie społeczne i dostęp do usług społecznych;
174. podkreśla fakt, że zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1083/2006 środki z EFS nie mogą być wykorzystywane do przenoszenia miejsc pracy z jednego państwa członkowskiego do innego; nalega, by Komisja i państwa członkowskie przeprowadzały odpowiednie kontrole w celu dopilnowania, by unijne środki pieniężne nie były sprzeniewierane w ten sposób;
175. zauważa, że zamiar absorpcji unijnych funduszy przez państwa członkowskie powinien mieć na celu osiągnięcie wyników i celów wspieranych przez EFS oraz nie powinien szkodzić spójnemu stosowaniu skutecznych kontroli, gdyż – zwłaszcza pod koniec okresu kwalifikowalności – może to skutkować niewykryciem naruszenia przepisów, co może doprowadzić do finansowania projektów zbyt kosztownych, źle realizowanych lub uniemożliwiających osiągnięcie zamierzonego wyniku;

176. podkreśla, że zmniejszenie bezrobocia wśród ludzi młodych jest sprawą szczególnie pilną; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ponad 12,4 mld EUR z ESF i Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych zostało przeznaczonych na zwalczanie bezrobocia wśród ludzi młodych w nowym okresie programowania; wzywa Komisję do wspierania państw członkowskich w wykorzystywaniu funduszy unijnych i do upewnienia się, że pieniądze te zostaną wydane na wskazane cele; wzywa Komisję do utworzenia na okres programowania 2014–2020 systemu umożliwiającego informowanie o postępach w integrowaniu z rynkiem pracy osób lub grup osób znajdujących się w trudnym położeniu (np. młodzieży, ludzi starszych, długotrwale bezrobotnych, Romów);

Romowie

177. zwraca uwagę, że środki dostępne na integrację Romów nie zawsze były wydatkowane na ten cel; jest zaniepokojony, że wielu Romów doświadcza dyskryminacji i wykluczenia społecznego oraz żyje w bardzo złych warunkach społeczno-gospodarczych; jest również szczególnie zaniepokojony informacjami, że zgodnie z badaniem zrealizowanym przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej w 2012 r. ⁽¹⁾ 90 % średniego dochodu gospodarstw domowych Romów było poniżej krajowych progów ubóstwa i że średnio ok. 45 % ludności romskiej żyje w bardzo trudnych warunkach mieszkaniowych;
178. zwraca się do Komisji o wspieranie efektywnego wdrażania krajowych strategii integracji Romów na szczeblu lokalnym i regionalnym oraz o zadbanie, aby wydatki budżetowe były zgodne z głównymi nurtami polityki;

Błędy

179. stwierdza, że na 182 transakcji skontrolowanych przez Trybunał 50 (tj. 27 %) zawierało błędy; zauważa, że na podstawie 30 skwantyfikowanych błędów Trybunał szacuje, że najbardziej prawdopodobny poziom błędu wynosi 3,1 % (3,2 % w 2012 r.); zauważa, że w 13 przypadkach skwantyfikowanych błędów popełnionych przez beneficjentów końcowych władze krajowe dysponowały wystarczającymi informacjami, aby wykryć i skorygować te błędy lub im zapobiec przed zadeklarowaniem Komisji poniesionych wydatków; jest zdania, że gdyby wszystkich tych informacji użyto do skorygowania błędów, najbardziej prawdopodobny poziom błędu oszacowany dla tego rozdziału byłby o 1,3 punktu procentowego niższy; podkreśla, że na państwach członkowskich spoczywa duża odpowiedzialność za prawidłowe i zgodne z prawem realizowanie budżetu Unii, gdy są one odpowiedzialne za zarządzanie funduszami unijnymi;
180. odnotowuje, że w rocznym sprawozdaniu Trybunału Obrachunkowego wskazano na nieznaczny spadek szacowanego poziomu błędu w dziedzinie zatrudnienia i spraw socjalnych, przy czym poziom ten wyniósł w 2013 r. 3,1 %, natomiast w 2012 r. 3,2 %; zauważa, że był to drugi najniższy wskaźnik błędów we wszystkich dziedzinach polityki, oraz oczekuje dalszego obniżania tego wskaźnika w nadchodzących latach;
181. zauważa, że błędy w tej dziedzinie polityki, podobnie jak w latach poprzednich dotyczyły niekwalifikowalnych wydatków (93 % dotyczyło zawyżania kosztów ogólnych, zawyżania kosztów personelu oraz kosztów obliczonych w nieprawidłowy sposób) i nieprzestrzegania przepisów o udzielaniu zamówień publicznych (7 %);
182. odnotowuje zalecenie Trybunału Obrachunkowego, według którego Komisja powinna przanalizować wspólnie z państwami członkowskimi uchybienia stwierdzone w ramach przeprowadzonego przez DG EMPL i opartego na ocenie ryzyka tematycznego audytu weryfikacji zarządzania, a ponadto z zadowoleniem przyjmuje nowe wytyczne opracowane przez Komisję w celu dalszego wzmocnienia wiarygodności weryfikacji zarządzania w okresie programowania 2014–2020; zauważa, że wytyczne te, oparte na doświadczeniach zdobytych w poprzednim okresie programowania, zostały przedstawione państwom członkowskim i zostaną wydane w pierwszej połowie 2015 r.; podkreśla, że niezwykle ważne jest, by organy w państwach członkowskich wykorzystywały informacje, którymi dysponują, do wykrywania i korygowania błędów przed wystąpieniem do Komisji o zwrot kosztów, co obniży znacząco poziom błędów w obszarze zatrudnienia i spraw społecznych;
183. zachęca DG EMPL do dalszego dążenia do realizacji celu polegającego na unikaniu błędów w EFS zamiast ich korygowania i wspiera wysiłki DG EMPL mające na celu udzielanie pomocy państwom członkowskim o najwyższych poziomach błędów w EFS przy usprawnieniu ich systemów za pośrednictwem najlepszych dostępnych praktyk; w tym kontekście odnotowuje, że potencjał administracyjny i organizacja DG EMPL powinny zostać dostosowane do jej zadań i obowiązków wobec państw członkowskich;

⁽¹⁾ Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej, „Sytuacja Romów w 11 państwach członkowskich UE”, Luksemburg 2012.

Rzetelność sprawozdawczości państw członkowskich

184. ubolewa, że wadliwe kontrole pierwszego szczebla przeprowadzane przez krajowe systemy zarządzania i kontroli nadal były głównym źródłem błędów; jest głęboko zaniepokojony faktem, że państwa członkowskie wydają się mniej sumienne przy wydatkowaniu funduszy unijnych w porównaniu ze sposobem wydatkowania środków z budżetu krajowego, podczas gdy spoczywa na nich istotna odpowiedzialność za prawidłowe i zgodne z prawem wdrażanie budżetu Unii, gdy są one odpowiedzialne za zarządzanie funduszami unijnymi; zauważa, że w następujących programach wykazano szczególne niedociągnięcia systemowe: Polska, Hiszpania (Kastylija-Leon), Rumunia, Portugalia, Włochy (Sycylia), Niemcy (Bund), Niemcy (Turyngia), Republika Czeska i Węgry; zauważa, że dodatkowo tematyczne audyty Komisji wykazały luki w systemach zarządzania i kontroli programów operacyjnych w Irlandii (ludzki kapitał inwestycyjny), na Słowacji (edukacja) i w Hiszpanii (Comunidad Valenciana);
185. zwraca uwagę, że przy przeglądzie poziomów błędów zgłoszonych przez państwa członkowskie w rocznych sprawozdaniach audytowych (RSA) Komisja zwiększyła poziom błędu o ponad 2 % dla następujących programów operacyjnych (PO):

Państwo członkowskie	Numer PO		Płatności okresowe w 2013 r., w EUR	Poziom błędu w RSA PC (%)	Korekta Komisji (%)	Różnica (%)
IT	2007IT052PO009	Bolzano	934 530	4,95	7,11	2,16
CZ	2007CZ052PO001	Praha Adapabilita		3,58	6,45	2,87
SK	2007SK05UPO002	PO dot. zatrudnienia i włączenia społ.	86 718 231	1,65	4,66	3,01
UK	2007UK052PO002	Lowlands i Uplands Szkocji	74 251 497	1,95	10,59	8,64
IT	2007IT052PO001	Abruzja		0,2	15,9	15,88
ES	2007ES052PO011	La Rioja		0,38	37,76	37,38

Ponadto Komisja uznała, że roczne sprawozdania audytowe dla następujących PO są całkowicie niewiarygodne i zastosowała korektę zryczałtowaną:

Państwo członkowskie	Numer PO		Płatności okresowe w 2013 r., w EUR	Poziom błędu w RSA PC (%)	Kor. zrycz. Komisji (%)	Różnica (%)
LU	2007LU052PO001	PO EFS	4 285 659	0,46	2,0	1,54
IT	2007IT051PO001	Kampania	77 486 332	0,38	2,0	1,62
BE	2007BE052PO001	Wspólnota niemieckojęzyczna		0,0	2,0	2
ES	2007ES052PO002	Kastylija i Leon	10 607 012	0,0	2,0	2,0

Państwo członkowskie	Numer PO		Płatności okresowe w 2013 r., w EUR	Poziom błędu w RSA PC (%)	Kor. zrycz. Komisji (%)	Różnica (%)
BE	2007BE052PO003	Państwo federalne		3,66	5,0	1,34
IT	2007IT051PO007	Krajowy PO dot. edukacji	78 589 393	0,4	5,0	4,6
BE	2007BE052PO005	Flandria	118 201 220	1,61	10,0	8,39
UK	2007UK051PO002	Zachodnia Walia i Valleys	149 600 091	0,36	10,0	9,64
UK	2007UK052PO001	Wschodnia Walia	9 476 602	0,36	10,0	9,64
IT	2007IT052PO012	Toskania	61 978 561	1,11	25	23,89
IT	2007IT052PO016	Sardynia	23 478 530	0,13	25	24,87

186. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje konkretne działania podjęte przez Komisję w celu zmniejszenia ryzyka, obejmujące środki prewencyjne i naprawcze, a także przeprowadzone przez DG EMPL kontrole oparte na ocenie ryzyka;
187. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2013 r. Komisja kontynuowała ścisłą politykę wstrzymywania i zawieszania płatności; w tym kontekście uważa za godne uwagi, że w 2013 r. Komisja zastosowała korekty finansowe na kwotę 842 mln EUR, z czego 153 mln EUR na lata 1994–1999, 472 mln EUR na lata 2000–2006, a 217 mln EUR na lata 2007–2013; zauważa, że w tych trzech okresach programowania w następujących państwach członkowskich stwierdzono najwyższy poziom korekty finansowej:

Państwo członkowskie	Skumulowana zaakceptowana/postanowiona korekta finansowa (w mln EUR)	Skumulowana zastosowana korekta finansowa (w mln EUR)
Włochy	497,7	497,7
Rumunia	312,1	299,1
Hiszpania	1 070,1	1 064,3

188. zauważa ponadto, że w sporządzonym przez DG EMPL rocznym sprawozdaniu z działalności zgłoszono zastrzeżenie związane z płatnościami dokonanymi w 2013 r. na okres programowania 2007–2013 w postaci obciążonej ryzykiem kwoty 123,2 mln euro; stwierdza, że zastrzeżenie to dotyczy 36 na 118 PO w ramach EFS (w stosunku 27 na 117 PO w 2012 r.):

Okres programowania 2007–2013

Państwo członkowskie	Numer PO	Nazwa	Zastrzeżenie
BELGIA	2007BE051PO001	Konwergencja Hainaut	pełne
	2007BE052PO002	Trojka Walonia-Bruksela	pełne

Okres programowania 2007–2013

Państwo członkowskie	Numer PO	Nazwa	Zastrzeżenie
	2007BE052PO003	Federalny	wizerunkowe
	2007BE052PO004	Bruksela-stolica; zatrudnienie i spójność społeczna	wizerunkowe
	2007BE052PO005	Flandria	pełne
REPUBLIKA CZESKA	2007CZ052PO001	Praha Adaptabilita	wizerunkowe
	2007CZ05UPO001	Zasoby ludzkie i zatrudnienie	częściowe wizerunkowe
FRANCJA	2007FR052PO001	Krajowy PO FSE	częściowe
NIEMCY	2007DE051PO002	Meklemburgia-Pomorze Przednie	pełne
	2007DE052PO003	Berlin	pełne
IRLANDIA	2007IE052PO001	Inwestowanie w kapitał ludzki	częściowe wizerunkowe
WŁOCHY	2007IT051PO001	Campania	pełne
	2007IT051PO007	Krajowy PO dot. edukacji	pełne
	2007IT052PO001	Abruzja	częściowe wizerunkowe
	2007IT052PO009	Bolzano	pełne
	2007IT052PO012	Toskania	pełne
	2007IT052PO016	Sardynia	pełne
POLSKA	2007PL051PO001	Program operacyjny Kapitał ludzki	częściowe
RUMUNIA	2007RO051PO001	Rozwój zasobów ludzkich	pełne
SŁOWACJA	2007SK05UPO001	PO dot. edukacji	częściowe
	2007SK05UPO002	PO dot. zatrudnienia i spójności społecznej	częściowe wizerunkowe
HISZPANIA	2007ES051PO003	Ekstremadura	częściowe
	2007ES051PO005	Andaluzja	pełne
	2007ES052PO003	Comunidad Valenciana	wizerunkowe
	2007ES052PO004	Aragonia	pełne
	2007ES052PO005	Baleary	pełne
	2007ES052PO007	Katalonia	wizerunkowe

Okres programowania 2007–2013

Państwo członkowskie	Numer PO	Nazwa	Zastrzeżenie
	2007ES052PO008	Madrid	częściowe wizerunkowe
	2007ES052PO011	La Rioja	wizerunkowe
	2007ES05UPO001	Zdolność adaptacji i zatrudnienie	częściowe
	2007ES05UPO002	Zwalczanie dyskryminacji	częściowe
	2007ES05UPO003	Wsparcie techniczne	częściowe
ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	2007UK051PO002	Zachodnia Walia i Valleys	pełne
	2007UK052PO001	Wschodnia Walia	pełne
	2007UK052PO002	Lowlands i Uplands Szkocji	pełne
	2007UK052PO003	Irlandia Północna	częściowe

Okres programowania 2000–2006

Państwo członkowskie	Numer PO	Nazwa	Zastrzeżenie
FRANCJA	1999FR053DO001	Krajowy cel 3	wizerunkowe
	2000FR162DO021	Nord-Pas-de-Calais	
WŁOCHY	1999IT161PO006	Kalabria	
SZWECJA	1999SE161DO001	Norrbotten och Västerbotten	
ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	1999GB161DO005	Highlands i wyspy Szkocji	
	2000GB162DO013	Szkocja Zachodnia	

189. podkreśla, że w 30 na 79 przypadków zastrzeżenia utrzymały się przez co najmniej rok, pomijając powtarzające się zastrzeżenia zgłoszone w odniesieniu do tych samych programów; wzywa Komisję do udzielenia informacji niezbędnych do oceny, czy niedociągnięcia i ich obszary pozostały te same, oraz do wyjaśnienia, dlaczego krajowym organom nie udało się skutecznie poprawić tych błędów; zauważa powtarzające się zastrzeżenia w Belgii (regionalna konkurencyjność i zatrudnienie, zatrudnienie i spójność społeczna), Niemczech (Turyngia i Berlin), Irlandii (inwestowanie w kapitał ludzki), Włoszech (Kampania, umiejętności i rozwój), Słowacji (edukacja), Hiszpanii (Estremadura, Andaluzja, Baleary, Katalonia, Rioja; dostosowanie i zatrudnienie, przeciwdziałanie dyskryminacji, pomoc techniczna) oraz w Zjednoczonym Królestwie (Pogórze Szkockie i Wyspy, niziny i obszary górskie Szkocji); zwraca się w tym kontekście do Komisji o wyjaśnienie przyczyn wielokrotnego powtarzania się tych zastrzeżeń oraz środków, jakie Komisja przyjęła w celu zaradzenia tej sytuacji;

190. podkreśla, że istnieją zastrzeżenia co do płatności okresowych na PO w latach 2007–2013 o wartości 2 159,4 mln EUR; zauważa, że w 2013 r. Komisja oszacowała kwotę obciążoną ryzykiem na 123,3 mln EUR;
191. popiera Trybunał Obrachunkowy, gdy zwraca się on do Komisji, by regularnie ujawniała w sprawozdaniu rocznym z działalności powody, dla których nie zgłasza zastrzeżeń (lub zgłasza zastrzeżenia o mniejszych skutkach finansowych) w tych przypadkach, gdzie wynika to z odstępstw od obowiązujących wytycznych Komisji lub zatwierdzonych strategii audytu;
192. jest nadal zaniepokojony niedociągnięciami strukturalnymi w systemach zarządzania i kontroli w Hiszpanii i we Włoszech, które są pogłębiane przez zdecentralizowane struktury państwowe;
193. zwraca się do DG EMPL, by w swoim rocznym sprawozdaniu z działalności ujęła tabelę dotyczącą krajowych rocznych sprawozdań audytowych, przekazanych w odpowiedzi na pytanie 19 w kwestionariuszu dotyczącym absolutorium;
194. wzywa Komisję do dopilnowania, by organy krajowe odpowiedzialne za zarządzanie funduszami strukturalnymi zajęły się problemem podawania wyższych stawek kosztów osobowych w projektach unijnych niż w przypadku projektów finansowanych z funduszy krajowych;
195. z należytą uwagą przyjmuje sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu, w szczególności uwagi dotyczące kwestii zatrudnienia i spraw socjalnych, jednak wyraża ubolewanie nad nielicznymi odniesieniami do kwestii równości płci w tym obszarze, a także nad niewystarczającą uwagą poświęconą zatrudnieniu, solidarności społecznej i równości kobiet i mężczyzn w tegorocznych specjalnych sprawozdaniach Trybunału Obrachunkowego;
196. ponownie apeluje o dalsze opracowanie wskaźników i danych dotyczących płci, aby umożliwić ocenę budżetu ogólnego Unii z perspektywy płci i monitorować starania zmierzające do sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci;

Umorzenie zobowiązań

197. wyraża zaniepokojenie, że na koniec 2014 r. w sześciu państwach członkowskich (BE, CZ, DE, ES, IT, UK) może zostać umorzona kwota 129 mln EUR;

Instrument mikrofinansowy Progress

198. zauważa, że Unia Europejska przeznaczyła 100 mln EUR na instrument mikrofinansowy Progress; przypomina, że Europejski Fundusz Inwestycyjny, który wdraża instrument mikrofinansowy Progress w imieniu Komisji, i Europejski Bank Inwestycyjny poinformowały, że 52 dostawców mikrokredytów w 20 państwach członkowskich podpisało umowy w ramach instrumentu mikrofinansowego Progress i wypłacono już mikroprzedsiębiorcom 31 895 mikropożyczek o wartości 260,78 mln EUR; wyraża w związku z tym zaniepokojenie, że nie zwrócono dostatecznej uwagi na kwestię demokratycznej odpowiedzialności przy opracowywaniu instrumentów finansowych;

Środki, jakie należy podjąć

199. wzywa Komisję, aby przy zatwierdzaniu programów operacyjnych na nowy okres programowania dopilnowała, aby państwa członkowskie rozważyły wszystkie możliwości uproszczeń dozwolone w regulacjach dotyczących europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na lata 2014–2020;
200. wzywa Komisję do poinformowania w sprawozdaniu uzupełniającym w sprawie absolutorium za 2013 r. o postępach dokonanych w administrowaniu ww. PO, których dotyczyły zastrzeżenia, oraz o sposobach zaradzenia wykrytym uchybieniom;
201. wzywa Komisję do zapewnienia, by organy państw członkowskich odpowiedzialne za zarządzanie funduszami strukturalnymi rozwiązały kwestię wyliczania wyższych kosztów osobowych w przypadku projektów unijnych niż w przypadku projektów finansowanych ze środków krajowych;

202. wzywa Komisję do wywarcia nacisku na państwa członkowskie i zachęcania ich do wdrożenia strategii na rzecz Romów oraz do zapewnienia takiego wykorzystania funduszy unijnych, które będzie ukierunkowane na Romów;
203. zwraca się do Komisji o wywarcie nacisku na państwa członkowskie i wezwanie ich do aktywnego i konkretnego zwalczania bezrobocia, zwłaszcza wśród ludzi młodych;

Stosunki zewnętrzne

Presja na budżet

204. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że proces udzielania absolutorium w większym stopniu koncentruje się na poprawie wyników dzięki pieniądзом unijnych podatników; zachęca w związku z tym Komisję do nasilenia starań, aby udoskonalić obieg informacji zwrotnych w cyklu ocen, tak aby wnioski wyciągnięte z wcześniejszej praktyki i zalecenia zawarte w ocenach przyczyniały się w jeszcze większym stopniu do udoskonalenia procesu decyzyjnego, programowania i świadczenia pomocy unijnej w przyszłości;
205. jest poważnie zaniepokojony tym, że w budżecie na 2013 r. zabrakło środków na płatności zarządzanych przez Dyрекcję Generalną Komisji ds. Rozwoju i Współpracy (DG DEVCO) w kwocie 293 mln EUR, a późne zatwierdzenie niezbędnych dodatkowych środków spowodowało prolongatę na następny rok, przez co już i tak ograniczone środki na płatności na 2014 r. poddane zostały dodatkowej presji;
206. zauważa z niepokojem rosnące rozbieżności między zobowiązaniami międzynarodowymi Unii, jej ambitnymi ramami polityki i nowymi narzędziami (np. program działań na rzecz rozwoju po 2015 r. i instrumenty finansowania zewnętrznego na okres 2014–2020) a jej niezdolnością do wywiązania się z zobowiązań podjętych wobec partnerów globalnych i innych organów, zwłaszcza w odniesieniu do pomocy humanitarnej, wynikającą z niewystarczających środków na płatności;
207. jest zdania, że sytuacja ta nie tylko stanowi znaczne ryzyko polityczne i zagraża reputacji Unii i jej wiarygodności jako największego darczyńcy pomocy na świecie, lecz może również zagrozić stabilności budżetowej krajów partnerskich, ponieważ powoduje luki w ich budżetach; obawia się, że rozbieżność ta może w 2015 r. stać się bardzo widoczna, kiedy przed końcem roku ogólny poziom oficjalnej pomocy rozwojowej uplasuje się znacznie poniżej zbiorowego celu wynoszącego 0,7 % DNB Unii;
208. podkreśla, że rok 2013 był drugim rokiem z rzędu, kiedy pomoc humanitarna z budżetu Unii przekroczyła 1,3 mld EUR w środkach na zobowiązania z powodu wystąpienia znacznej liczby kryzysów humanitarnych, które skutkowały ogromem ludzkiego cierpienia; głęboko ubolewa z powodu tego, że brak środków na płatności w tym kryzysowym roku przyniósł niekorzystne konsekwencje dla działalności DG ECHO, którą można było podtrzymać tylko dzięki zmianie harmonogramów płatności, co na koniec roku skutkowało przeniesieniem zaległych płatności w kwocie 160 mln EUR; zwraca się do Rady, by przestrzegła planu płatności uzgodnionego z Parlamentem;
209. ubolewa z powodu uszczerbku na reputacji doznanego wskutek tych doraźnych działań i wskazuje na paradoks między wzrostem liczby kryzysów humanitarnych na świecie w ostatnich latach i środkami operacyjnymi, jakie Unia podjęła w celu skutecznego opanowania nagłych kryzysów (jak np. otwarcie w maju 2013 r. Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego), z jednej strony, a brakiem środków na płatności, z drugiej strony; obawia się, że sytuacja ta może się pogorszyć, jeśli budżet nie zostanie odpowiednio wzmocniony;

Poziom błędu

210. odnotowuje, że najbardziej prawdopodobny poziom błędu stwierdzony przez Trybunał Obrachunkowy wynosi 2,6 %, że poziom błędu resztowego, określony w drugim badaniu przeprowadzonym przez EuropeAid szacuje się na 3,35 %; ubolewa nad tym, że systemy poddane kontroli Trybunału Obrachunkowego w EuropeAid zostały ocenione jako częściowo skuteczne;
211. zauważa, że charakter instrumentów i warunków płatności w ramach wsparcia budżetowego i wkładów Unii do projektów z udziałem wielu darczyńców, realizowanych przez organizacje międzynarodowe, ogranicza zakres, w jakim transakcje te są narażone na błędy;

212. zwraca się do Komisji o przedłożenie sprawozdania specjalnego na temat wartości dodanej wsparcia budżetowego, a zwłaszcza na temat tego, w jaki sposób pomogła ona krajom rozwijającym się w realizacji milenijnych celów rozwoju; zwraca się w związku z tym o przegląd środków przyjętych w celu uniknięcia zmarnowania części środków z powodu korupcji i nadużyć finansowych oraz o przegląd skuteczności systemów zarządzania finansowego w tym kontekście;
213. podziela krytykę ze strony Trybunału Obrachunkowego wobec tzw. „podejścia założeniowego” w przypadku projektów z udziałem wielu darczyńców i zwraca się do Komisji, aby zbadała możliwość przedstawiania w swoich rozliczeniach analizy tych projektów w całości, bez ograniczania się do określenia, czy łączna kwota obejmuje dostateczne wydatki kwalifikowalne na pokrycie wkładu Unii;
214. wzywa Trybunał Obrachunkowy do oddzielnego ustalania poziomu błędu w stosunkach zewnętrznych w odniesieniu do wydatków nieobjętych wsparciem budżetowym lub wkładami do projektów obejmujących wielu darczyńców, realizowanych przez organizacje międzynarodowe;

Roczne sprawozdania z działalności

215. ubolewa nad faktem, że w przypadku dziewięciu transakcji odnoszących się do krajowego programu pomocy przedakcesyjnej Komisja wykorzystwała procedurę rozliczeń do rozliczenia wydatków w wysokości 150 mln EUR opartych na szacunkach, nie zaś na podstawie poniesionych, zapłaconych i zatwierdzonych kosztów popartych dokumentami potwierdzającymi; podkreśla, że ta praktyka systematycznie stosowana przez DG ds. Rozszerzenia nie jest zgodna z art. 88 rozporządzenia finansowego i art. 100 przepisów wykonawczych do niego; zwraca uwagę, że ta ugruntowana procedura od lat wpływała i wpływa na poświadczenie wiarygodności DG ds. Rozszerzenia, co oznacza, że w 2013 r. 20 % wszystkich wydatków poniesionych przez DG opierało się na szacunkach; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2014 r. Komisja opracowała i niezwłocznie wprowadziła w życie system w celu zapewnienia, że rozliczenie zaliczek odbywa się obecnie na podstawie prawidłowo poniesionych i zgłoszonych kosztów; uznaje, że Komisja konsekwentnie zwracała uwagę, iż żadne wydatki nie zostały oficjalnie zatwierdzone i zaakceptowane przez DG ds. Rozszerzenia w ramach procedury rozliczania rachunków, a zatem nie mogło mieć miejsca żadne powiadomienie beneficjenta wskazujące na zatwierdzenie;
216. przypomina, że w swoim oświadczeniu ⁽¹⁾ dyrektor generalny EuropeAid stwierdził, że obowiązujące procedury kontroli dają niezbędne gwarancje co do legalności i prawidłowości wykazanych transakcji; uważa jednak, że stwierdzeniu temu zaprzecza fakt, że dyrektor wydał ogólne zastrzeżenie dotyczące błędów powyżej 2 %, co świadczy o tym, że procedury kontroli nie są w stanie zapobiec, wykryć i skorygować istotnego błędu;
217. zwraca się do Komisji o wyjaśnienie stałych instrukcji wydawanych przez sekretariat generalny Komisji, tak by umożliwić, w przypadku gdy wpływ finansowy przekracza próg istotności dla całego budżetu w zakresie kompetencji danej DG, wydanie opinii negatywnej;
218. zwraca się do Komisji o rozważenie wprowadzenia mechanizmu sankcji w przypadku umyślnie nieprawidłowego poświadczenia wiarygodności wydanego przez urzędnika zatwierdzającego w sprawozdaniu rocznym z działalności, o którym mowa w art. 66 ust. 9 rozporządzenia finansowego;

Handel międzynarodowy

219. zwraca się do Komisji o przesunięcie zasobów osobowych z innych dyrekcji generalnych do DG ds. Handlu w celu zapewnienia, że DG ds. Handlu ma możliwość spełnienia uzasadnionych oczekiwań obywateli Unii i Parlamentu w zakresie większej przejrzystości i dostępu do informacji w kontekście trwających negocjacji handlowych UE i zbliżającego się procesu ratyfikacji, zwłaszcza w odniesieniu do TTIP, CETA i TISA, w efektywny, skuteczny i terminowy sposób, nie będąc zmuszoną do zaniedbywania innych ważnych zadań powierzonych Komisji;
220. zwraca uwagę na potrzebę odpowiednich kontroli i audytu w dziedzinie pomocy makrofinansowej udzielanej przez Unię;

⁽¹⁾ Zob. roczne sprawozdanie z działalności EuropeAid za 2013 r., s. 197.

221. zauważa, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził, że chociaż nastąpiły również pozytywne zmiany, ogólny system preferencji taryfowych (GSP) nie był w stanie w pełni osiągnąć zakładanych celów; zwraca ponadto uwagę, że system ten obowiązuje dopiero od niedawna;
222. podkreśla, że ocena i kontrola umów handlowych nie jest tylko kwestią budżetową, ale ma także istotne znaczenie dla zagwarantowania, by partnerzy wywiązywali się ze swoich zobowiązań w dziedzinie praw człowieka oraz norm pracy i ochrony środowiska;
223. zwraca się o zapewnienie skutecznych kontroli różnych rodzajów działalności polegającej na wspieraniu procesu umiędzynarodowienia małych i średnich przedsiębiorstw z Unii oraz ich dostępu do rynków w krajach trzecich; przypomina o potrzebie oceny skuteczności koordynacji między centrami biznesu Unii, krajowymi centrami biznesu i izbami handlowymi w krajach trzecich, w szczególności w Azji, a także poszukiwania sposobów poprawy tej koordynacji.

Haiti

224. w pełni zgadza się z zaleceniami przedstawionymi w sprawozdaniu specjalnym Trybunału Obrachunkowego nr 13/2014 zatytułowanym „Wsparcie UE na rzecz odbudowy Haiti po trzęsieniu ziemi”, w szczególności w odniesieniu do przyjęcia wspólnej strategii DEVCO-ECHO w celu zapewnienia skuteczniejszego połączenia i synergii między podejmowanymi przez nie poszczególnymi działaniami, a także apeluje do Komisji o wdrożenie tych zaleceń we wszystkich swoich obecnych i przyszłych działaniach prowadzonych w związku z klęską żywiołową lub niestabilną sytuacją; zwraca się do Komisji o poinformowanie współustawodawców o wszelkich ograniczeniach budżetowych i prawnych, które utrudniały skuteczne wdrażanie wsparcia Unii na rzecz odbudowy Haiti po trzęsieniu ziemi;

Łączenie instrumentów finansowania

225. zauważa z zaniepokojeniem, że instrumenty łączone w sektorze energii dotyczą przede wszystkim dużych projektów, zaś mniejszy nacisk kładzie się na lokalne rozwiązania energetyczne; nalega, by Unia powstrzymała się od wypracowywania odgórnego podejścia w kwestii rozwoju infrastruktury energetycznej, aby zapewnić wszystkim powszechny dostęp do energii do 2030 r., mając na uwadze, że wielkoskalowe obiekty infrastrukturalne mogą nie pasować do struktury ekonomicznej i społecznej danego kraju i nie zapewnią dostępu do energii ludziom ubogim, w przypadku których mniejsze, zdecentralizowane i pozasieciowe źródła energii są zazwyczaj bardziej odpowiednim i skutecznym rozwiązaniem;

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB)

226. z zadowoleniem przyjmuje postępy Komisji w zakresie akredytacji wszystkich misji w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa zgodnie z tzw. oceną sześciu filarów oraz jej prognozę, z której wynika, że cztery największe misje spełnią niedługo kryteria zgodności; podkreśla potrzebę akredytowania przez Komisję wszystkich misji zgodnie z zaleceniem Trybunału Obrachunkowego;
227. jest głęboko zaniepokojony z powodu poważnych zarzutów korupcji skierowanych przeciwko misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie (EULEX), które – jeżeli zostaną potwierdzone – podważą integralność reputacji Unii oraz pomocy świadczonej przez nią krajom wdrażającym reformy w dziedzinie praworządności; ponadto jest szczególnie zaniepokojony sposobem, w jaki zareagowano na zarzuty korupcji oraz powolną reakcją ze strony Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych; przyjmuje do wiadomości dochodzenie wszczęte w celu zbadania sprawy EULEX w Kosowie; oczekuje jak najszybciej informacji o wynikach tego dochodzenia oraz podkreśla, że należy prowadzić politykę zerowej tolerancji w sprawach dotyczących korupcji i stosować w praktyce wyciągnięte z takich spraw wnioski;
228. ubolewa nad znacznymi opóźnieniami dotyczącymi zamówień na podstawowy sprzęt i usługi na potrzeby misji pod egidą wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony WPBiO oraz wynikający z nich negatywny wpływ na funkcjonowanie misji; przypomina, że w swoim sprawozdaniu specjalnym nr 18/2012 zatytułowanym „Pomoc Unii Europejskiej dla Kosowa w zakresie praworządności” Trybunał Obrachunkowy skrytykował ten brak skuteczności i stwierdził, iż określone w rozporządzeniu finansowym zasady udzielania zamówień publicznych „nie przystają do misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, w przypadku których czasami konieczna jest szybka i elastyczna reakcja”; nakłania Komisję do zmiany odnośnych przepisów;

Raport z Zarządzania Pomocą Zewnętrzną (EAMR)

229. zauważa, że większość delegatur Unii nie osiągnęła poziomów odniesienia wyznaczonych przez Komisję dla kluczowych wskaźników skuteczności działania (KPI) ⁽¹⁾ ujętych w 119 sprawozdaniach z zarządzania pomocą zewnętrzną, a dotyczących planowania i przydziału środków, zarządzania finansowego i audytu;
230. zauważa, że w świetle kluczowych wskaźników skuteczności działania, ustanowionych przez Komisję najlepsze rezultaty uzyskują delegatury Unii w Nepalu i Namibii, ponieważ osiągnęły one poziomy odniesienia ustanowione przez Komisję dla 23 z 26 kluczowych wskaźników skuteczności działania; wyraża ubolewanie, że najgorsze wyniki ma delegatura Unii w Libii, która osiągnęła poziomy odniesienia dla jedynie trzech z 26 KPI, po której plasuje się podobnie nieskuteczna delegatura w Republice Środkowoafrykańskiej, która osiągnęła tylko cztery poziomy odniesienia;
231. wyraża ubolewanie w związku z tym, że delegatury nadzorowane przez DG ds. Rozszerzenia, a mianowicie delegatury w Albanii, Bośni i Hercegowinie, Czarnogórze, Macedonii, Turcji, Kosowie i Serbii, zawierają w EAMR niewiele odpowiednich danych i informacji;
232. ubolewa, że wyniki, rezultaty i wpływ działań prowadzonych przez służby delegatur Unii nie mierzy się odpowiednio w ramach istniejących KPI oraz że wskaźniki te dają bardzo ograniczony obraz ilościowy, zwłaszcza co do wydajności prac delegatur, jak również co do stopnia „zadowolenia zainteresowanych stron” z usług świadczonych przez delegatury Unii w tych krajach;
233. zwraca się do Komisji, by:
- przedstawiła Parlamentowi środki podjęte w celu poprawy funkcjonowania delegatur Unii w odniesieniu do planowania i przydziału środków finansowych, zarządzania finansowego i audytu, w szczególności w odniesieniu do delegatur o najgorszych wskaźnikach skuteczności działania,
  - lepiej dokumentowała co roku wnioski wyciągnięte z EAMR i z KPI i przekazywała te wnioski wraz z EAMR Parlamentowi,
  - ujmowała w EAMR zestawienia bilansowe wraz z danymi księgowymi danej delegatury,
  - poprawiła jakość danych podawanych w EAMR i nadała im wyczerpujący charakter oraz nadała większą wagę tym sprawozdaniom, w szczególności jeżeli chodzi o delegatury nadzorowane przez DG. ds. Rozszerzenia, oraz
  - zawarła ograniczenia dotyczące walki z korupcją w odniesieniu do pomocy zewnętrznej;

Międzynarodowa Grupa ds. Zarządzania

234. odnotowuje, że w obiegu jest ujawniona wersja sprawozdania końcowego OLAF na temat Międzynarodowej Grupy ds. Zarządzania (IMG); zwraca się do Komisji i Komitetu Nadzoru OLAF o zbadanie, kto, dlaczego i w jaki sposób ujawnił sprawozdanie OLAF, podczas gdy IMG nadal nie została poinformowana o treści sprawozdania;
235. zauważa, że od czasu utworzenia w 1994 r. IMG otrzymała, pośrednio lub bezpośrednio, w ramach wspólnego zarządzania, od Komisji ponad 130 mln EUR; zauważa, że w wyniku wstrzymania przez Komisję płatności IMG wniosła sprawę do sądu oraz że status tej organizacji jest przedmiotem kontrowersji; wzywa Komisję, by powzięła jasną decyzję w tej sprawie oraz wzywa Komisję do poinformowania Parlamentu o działaniach następczych po dochodzeniu OLAF-u w 2011 r.; apeluje do Komisji, by przedstawiła Parlamentowi listę wszystkich organizacji, przedsiębiorstw, innych organizacji lub osób, które otrzymały od Komisji zamówienia bez zaproszenia do składania ofert, wraz ze szczegółowym opisem ich statusu prawnego;

⁽¹⁾ a) KPI „20 Kwoty niekwalifikowalne *ex ante*”

b) KPI 1 „Realizacja prognoz finansowych: Płatności”

c) KPI 2 „Realizacja prognoz finansowych: Umowy”

d) KPI 4 „Zdolność przyjęcia zobowiązań pozostających do spłaty (RAL)”

e) KPI 18 „Udział procentowy wizytowanych projektów w okresie EAMR”

f) KPI 21 „Realizacja rocznego planu audytu: rok N (2013)”

g) KPI 22 „Realizacja rocznego planu audytu: rok N – 1 (2012)”

h) KPI 23 „Realizacja rocznego planu audytu: rok N – 2 (2011)”

i) KPI 26 „Odzyskanie lub uzasadnienie poddanych audytowi kwot niekwalifikowalnych”.

Ukraina

236. zauważa, że w 2013 r. płatności w ramach dwustronnej pomocy dla Ukrainy ze środków budżetowych Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI) wyniosły 152,8 mln EUR; zwraca uwagę, że 42,5 % tych płatności (64,9 mln EUR) dotyczy umów zarządzanych bezpośrednio przez delegatury Unii na Ukrainie; zauważa, że pozostałe 57,5 % (87,9 mln EUR) zostały wypłacone w formie wsparcia budżetowego;
237. podkreśla, że płatności w ramach wsparcia budżetowego uzależnione są od osiągnięcia wspólnie uzgodnionych wyników i wskaźników; zauważa, że rząd beneficjenta zobowiązuje się do osiągnięcia tych wyników i wskaźników, podpisując dwustronną umowę w sprawie finansowania, a jeżeli wyniki i wskaźniki nie zostaną osiągnięte, nie zaprzestaje się płatności;
238. uznaje fakt, że Ukraina znajduje się obecnie w szczególnie trudnej sytuacji, ale stwierdza, że nie może to być powodem nieprzestrzegania warunków udzielenia wsparcia budżetowego, a zwłaszcza niezajęcia się powszechną korupcją w tym kraju;
239. w związku z tym wzywa Komisję oraz delegatury Unii na Ukrainie o szczególną czujność przy wypłacie środków oraz do zapewnienia, że określone środki są inwestowane w projekty, na które je przeznaczono;

Koszty administracyjne związane z dostarczaniem pomocy

240. wyraża zaniepokojenie z powodu wysokich kosztów administracyjnych związanych z dostarczaniem pomocy dla Azji Środkowej, obliczonych przez Trybunał Obrachunkowy; zwraca się do Komisji o poinformowanie Parlamentu o administracyjnych kosztach udzielania pomocy zewnętrznej, jeśli przekraczają one 10 % prognozowanego budżetu;

Możliwe sprzeniewierzenie unijnych funduszy na pomoc humanitarną i rozwojową

241. odnotowuje, że OLAF opracował sprawozdanie na temat pomocy udzielonej na rzecz obozów uchodźców saharyjskich w Tinduf w Algierii (2003/526); wzywa Komisję, by sprecyzowała działania podjęte w odpowiedzi na ustalenia tego sprawozdania; zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem z dochodzenia UNHRC⁽¹⁾ niezarejestrowanie uchodźców przez tak długi okres (tj. niemal 30 lat po przybyciu) stanowi „nienormalną i wyjątkową sytuację w historii UNHRC”; wzywa Komisję do zapewnienia, że Algierczycy lub Saharyjczycy objęci zarzutami w sprawozdaniu OLAF nie mają dostępu do pomocy finansowanej opłacanej przez europejskich podatników; wzywa Komisję, by ponownie oceniła i dostosowała pomoc unijną do faktycznych potrzeb ludności w potrzebie i zagwarantowała, że nie zaszkodzi się interesom i potrzebom uchodźców, ponieważ są oni najbardziej podatni na wszelkie nieprawidłowości;
242. jest zaniepokojony sprawą oszustwa w systemie płac w sektorze publicznym w Ghanie, przy czym ani Bank Światowy, ani Zjednoczone Królestwo, jako partnerzy projektu, nie zawiadomiły Komisji o swoich poważnych wątpliwościach dotyczących luk w systemach kontroli oraz związanego z tym ryzyka błędów i nadużyć;

Badania naukowe inne polityki wewnętrzne*Strategia UE 2020*

243. podkreśla, że siódmy program ramowy (7PR) był głównym programem finansowanym przez Komisję; zauważa, że podpisano 809 umów o udzielenie dotacji z udziałem 10 345 uczestników na łączną kwotę 3 439 mln EUR wkładu Unii; zauważa, że 7PR wnosi wkład w starania Unii na rzecz inwestowania w trwałą konkurencyjność, ale zwraca uwagę, że cała UE jest jeszcze daleka od celu zakładającego przeznaczenie co najmniej 3 % PKB na badania i rozwój; zauważa, że osiągnięto pewne postępy, jeśli chodzi o przestrzeganie kluczowych wskaźników efektywności (wydatki brutto na badania i rozwój, część wydatków publicznych na badania i rozwój, postępy we wdrażaniu inicjatywy „Unia innowacji”, udział Unii w finansowaniu małych i średnich przedsiębiorstw, skrócenie czasu oczekiwania na przyznanie dotacji);

⁽¹⁾ Biuro inspektora generalnego UNHCR, sprawozdanie z dochodzenia INQ/04/005, Genewa, 12 maja 2005 r.

Błędy

244. zauważa, że Trybunał Obrachunkowy przeprowadził kontrolę 150 transakcji, w tym 89 transakcji dotyczących badań naukowych (86 związanych z siódmym programem ramowym (7PR), trzy – z szóstym programem ramowym (6PR)), 25 transakcji w ramach programów „Uczenie się przez całe życie” i „Młodzież w działaniu” oraz 36 transakcji dotyczących innych programów; ubolewa, że Trybunał Obrachunkowy ocenił, iż najbardziej prawdopodobny margines błędu wynosi 4,6 % (w 2012 r. 3,9 %);
245. zauważa, że wydatki w tym obszarze polityki obejmują szeroki zakres celów polityki, takich jak badania naukowe i innowacje, edukacja, bezpieczeństwo, migracja oraz środki zwalczania skutków kryzysu finansowego; zauważa, że Komisja wydała ponad 50 % (5 771 mln EUR) dostępnej kwoty na badania; zauważa, że 45 % budżetu Komisji na badania zrealizowały organy (tj. agencje, wspólne przedsiębiorstwa) spoza dyirekcji generalnej; zauważa, że prawie 90 % wydatków przybrało formę dotacji dla beneficjentów uczestniczących w projektach, a w 2013 r. Komisja zawarła 809 umów o dotacje;
246. zwraca uwagę, że główne ryzyko wystąpienia nieprawidłowości polega na tym, że beneficjenci w zestawieniach poniesionych wydatków ujmą niekwalifikowalne lub nieuzasadnione koszty, które nie zostaną wykryte i skorygowane przez systemy kontroli w Komisji lub państwach członkowskich;
247. ubolewa, że przyczyną 35 % szacowanego poziomu błędu są nieprawidłowo obliczone lub niekwalifikujące się koszty osobowe; obejmuje to deklarowanie kosztów zaplanowanych w budżecie zamiast kosztów faktycznie poniesionych oraz zaliczanie do projektów czasu, który nie został przeznaczony na ich realizację;
248. ubolewa nad faktem, że 23 % szacowanego poziomu błędu wynika z niekwalifikowalnych kosztów pośrednich, 25 % z innych niekwalifikowalnych kosztów bezpośrednich (VAT, podróże itp.), zaś 17 % z nieprzestrzegania przepisów dotyczących zamówień publicznych;
249. zauważa, że profil ryzyka/błędu nowych wnioskodawców, zwłaszcza MŚP, jest w znacznej mierze nieznanymi; zwraca się do Komisji, aby nie podważała starań o to, aby zachęcić tych uczestników do udziału w programie, poprzez systematyczne zwiększanie poziomu kontroli lub ich obciążenia administracyjnego;

Systemy zarządzania i kontroli

250. jest zdumiony, że w 9 z 32 zestawień poniesionych wydatków poświadczonych przez niezależnych audytorów Trybunał Obrachunkowy wykrył istotny poziom błędu; uważa, że taki poziom błędu jest niedopuszczalny, biorąc pod uwagę że audytorzy poruszają się w obszarze swojej wiedzy fachowej;
251. zwraca się do Komisji, aby zwiększyła świadomość audytorów co do sprawowania swoich funkcji;
252. odnotowuje fakt, że Komisja przeprowadziła w 2013 r. 500 audytów *ex post* oraz związanych z nimi działań korygujących i związanych z odzyskiwaniem środków, oraz opartych na ryzyku kontroli *ex ante*;
253. popiera zalecenie Trybunału Obrachunkowego, zaakceptowane przez Komisję, aby kontrole w większym stopniu opierały się na ocenie ryzyka poprzez skupienie kontroli na beneficjentach wysokiego ryzyka (na przykład podmiotach mniej nawykłych do wykorzystywania środków finansowych Unii) i ograniczenie obciążenia kontrolami beneficjentów stwarzających mniejsze ryzyko;
254. po raz kolejny zwraca uwagę na konieczność znalezienia równowagi między mniejszym obciążeniem administracyjnym i skuteczną kontrolą finansową;
255. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2014 r. czas oczekiwania na przyznanie dotacji skrócił się z 249 dni do 209 dla 94 % umów o dotacje;
256. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja kontynuuje swoją kampanię komunikacyjną w oparciu o dokument wymieniający 10 najczęstszych przyczyn błędów, który trafił do wszystkich uczestników programu w 2012 r.;

257. zauważa, że do końca 2013 r. odzyskane nienależnie wnioskowane kwoty wyniosły 29,6 mln EUR, a kwoty pozostające do odzyskania wzrosły z 12 mln EUR pod koniec 2012 r. do blisko 17 mln EUR;
258. zauważa, że podmioty biorące udział w projektach (organizacja ITER i agencje krajowe – w tym rozwojem Energii Termojądrowej dla Europy) przyznały, że obecny harmonogram i budżet są nierealistyczne, co potwierdziło kilka niezależnych ocen w ciągu ostatnich dwóch lat (2013–2014); zwraca się o kopię zmienionego harmonogramu i budżetu, które zostaną przedłożone Radzie ITER w czerwcu 2015 r.; jest zaniepokojony regularnymi opóźnieniami w programie ITER, co stawia pod znakiem zapytania jego wydajność i skuteczność; jest głęboko zaniepokojony nadzwyczajnymi kosztami, które wpłynęły na opłacalność programu i zagroziły innym europejskim programom, głównie w obszarze polityki badań;
259. z zadowoleniem zauważa, że Fundusz Granic Zewnętrznych pomógł w propagowaniu solidarności finansowej; ubolewa jednak, że unijna wartość dodana była niewielka, a ogólny wynik nie mógł zostać zmierzony z powodu uchybień w monitorowaniu prowadzonym przez instytucje odpowiedzialne oraz z uwagi na poważne niedociągnięcia w ocenach *ex post* przeprowadzonych przez Komisję i państwa członkowskie;

Galileo

260. zwraca uwagę na odpowiedzi Komisji na postępy we wdrażaniu projektu Galileo: cztery satelity fazy walidacji orbitalnej programu Galileo zostały z powodzeniem wystrzelone w 2011 r. i w 2012 r.; w 2014 r. pomyślnie zakończono fazę walidacji orbitalnej programu Galileo; potwierdzono projekt systemu, parametry docelowe oraz podstawowy funkcjonowania systemu; infrastruktura naziemna, w tym liczne stacje naziemne na świecie, została ukończona przed rozpoczęciem operacji; z powodzeniem dowiedziono potencjału poszukiwawczo-ratowniczego Galileo dzięki satelitom IOV; wystrzelenie dwóch satelitów (nr 5 i 6) w dniu 22 sierpnia 2014 r. zakończyło się powodzeniem (satelity trafiły na właściwą orbitę), a od grudnia 2014 r. satelity są stopniowo przenoszone na korzystniejszą orbitę, aby zapewnić ich optymalne wykorzystanie; trwa testowanie wyposażenia nawigacyjnego satelitów; spodziewa się, że zostanie poinformowany o dodatkowych kosztach tych niezaplanowanych działań;
261. zauważa, że w 2013 r. Trybunał Obrachunkowy skontrolował osiem transakcji w dziedzinie transportu i stwierdził, że w przypadku pięciu z nich pojawił się jeden błąd lub większa ich liczba; zwraca uwagę na wzrost procentowego udziału transakcji objętych błędami w 2013 r. (62 %) w porównaniu z 2012 r. (49 %) oraz jest zaniepokojony, że podobnie jak w poprzednich latach Trybunał Obrachunkowy stwierdził kilka błędów związanych z nieprzestrzeganiem przepisów unijnych i krajowych w przypadku skontrolowanych projektów TEN-T; zauważa, że podobnie jak w poprzedzającym roku 2012, tak znowu w 2013 r. DG MOVE nie sformułowała zastrzeżeń dotyczących błędów w zakresie zamówień publicznych; dlatego nalega, by Komisja podjęła niezbędne działania w celu wyeliminowania takich błędów na przyszłość; zwraca uwagę, że niezwykle ważne jest rozszerzenie zakresu kontroli *ex ante* i *ex post* beneficjentów otrzymujących dotacje Komisji oraz inne rodzaje finansowania, aby uniknąć niewłaściwego wykorzystywania zasobów udostępnianych przez Wspólnotę i zapewnić weryfikację wydajności; podkreśla, że choć okres finansowania 2007–2013 formalnie zakończył się, w przypadku finansowania działań w zakresie spójności obowiązuje zasada N+2, a to oznacza, że realizacja wielu projektów potrwa jeszcze do końca bieżącego roku;
262. z uwagi na przejrzystość wzywa Komisję do publikowania łatwo dostępnego rocznego wykazu projektów transportowych współfinansowanych przez UE, w tym również dokładnej kwoty finansowania dla każdego projektu; zauważa, że ten wykaz projektów powinien obejmować wszystkie unijne źródła finansowania, takie jak TEN-T, Horyzont 2020 czy fundusze spójnościowe i regionalne;
263. apeluje do Komisji o sporządzanie rocznego sprawozdania na temat tego, w jaki sposób uwzględniono uwagi dotyczące poszczególnych linii budżetowych;
264. przypomina, że projekty transportowe w latach 2007–2013 oraz 2014–2020 były bądź będą odpowiednio finansowane z różnych źródeł, w tym w ramach instrumentu „Łącząc Europę”, Funduszu Spójności oraz Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego; wzywa Komisję do dążenia ku większej synergii między różnymi źródłami finansowania, aby zagwarantować skuteczną alokację środków finansowych UE;

Środowisko i zdrowie publiczne

265. uważa ogólny poziom wykonania pozycji budżetowych dotyczących środowiska, zdrowia publicznego, działań w dziedzinie klimatu i bezpieczeństwa żywności za zadowalający w 2013 r.; pamiętając o wyraźnej unijnej wartości dodanej w tych dziedzinach oraz poparciu obywateli Unii dla unijnej polityki w zakresie środowiska i klimatu oraz zdrowia publicznego i bezpieczeństwa żywności, ponownie przypomina, że na te instrumenty polityczne przeznaczono mniej niż 0,5 % budżetu Unii; wyraża ubolewanie, że w porównaniu z 2012 r. odsetek ten obniżył się z 0,8 % do 0,5 %;
266. przyjmuje do wiadomości przedstawione w sprawozdaniu rocznym Trybunału Obrachunkowego za rok 2013 obszary polityki, takie jak środowisko naturalne i zdrowie; wyraża zaniepokojenie faktem, że oba te obszary polityki ujęto ponownie w rozdziale poświęconym także rozwojowi obszarów wiejskich i rybołówstwu; ponownie krytykuje taki podział obszarów polityki i wzywa Trybunał Obrachunkowy do zmiany podejścia w następnym sprawozdaniu rocznym; odnosi się w związku z tym do sprawozdania specjalnego Trybunału Obrachunkowego nr 12/2014 zatytułowanego „Czy EFRR jest skutecznym narzędziem finansowania projektów bezpośrednio wspierających różnorodność biologiczną w ramach unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.?”; które podkreśla, że Komisja musi dokładnie monitorować bezpośrednie i pośrednie wydatki na różnorodność biologiczną, w tym na sieć Natura 2000; wzywa państwa członkowskie do ułatwienia tego procesu dzięki przekazywaniu dokładnych danych;
267. odnotowuje, że Trybunał przeprowadza niezwykle regularnie wrywkowe kontrole w państwach członkowskich i na ich podstawie określa poziom błędów; zauważa, że Trybunał nie wskazuje, w których państwach członkowskich ani w jakich dziedzinach istnieją największe problemy; wskazuje zatem na potrzebę jasnego łańcucha odpowiedzialności i podkreśla w związku z tym ogromne znaczenie jakości systemów kontroli w państwach członkowskich;
268. uważa, że postępy w realizacji 14 projektów pilotażowych i sześciu działań przygotowawczych na ogólną kwotę 5 983 607 EUR są zadowalające; zachęca Komisję do dalszego wdrażania projektów pilotażowych i działań przygotowawczych zaproponowanych przez Parlament;
269. zauważa, że w 2013 r. DG SANCO była odpowiedzialna za realizację 233 928 461 EUR z linii budżetowych przeznaczonych na zdrowie publiczne, z czego pomyślnie wykorzystano 98,1 %; jest świadomy, że mniej więcej 77 % tych środków jest bezpośrednio przekazywanych do trzech agencji zdecentralizowanych (Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) i Europejska Agencja Leków (EMA)) oraz że wszystkie środki zostały wykorzystane w 100 %, z wyjątkiem EMA i EFSA, w których przypadku niewykorzystanie środków na zobowiązania było związane z wynikiem finansowym za 2012 r.;

Kultura

270. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2013 r. wskaźnik wykonania budżetu w przypadku programów realizowanych w latach 2007–2013, w szczególności „Uczenie się przez całe życie”, „Kultura”, „Media” i „Młodzież w działaniu”, wyniósł 100 %; zwraca się o wzmocnienie i podwyższenie budżetu w ramach programów w dziedzinie edukacji i kultury na lata 2014–2020; wyraża szczególne zaniepokojenie faktem, że dysproporcja między ustaloną wysokością środków na zobowiązania a wysokością środków na płatności spowodowała niewykonanie niektórych płatności (osiągając np. w przypadku programu „Erasmus+” niedobór w wysokości 202 mln EUR), co pociągnęło za sobą konsekwencje budżetowe w kolejnym roku; jest poważnie zaniepokojony faktem, że sytuacja ta może się powtórzyć w przypadku nowych programów, szczególnie „Erasmus +” oraz „Kreatywna Europa”, co z kolei spowodowałoby niebezpieczną utratę wiarygodności Unii Europejskiej i nadszarpnęłoby zaufanie obywateli do instytucji europejskich, a także miałyby katastrofalne konsekwencje dla uczestników programów i ubolewa nad takim stanem rzeczy;
271. z zadowoleniem zauważa, że od czasu uruchomienia programu Erasmus w 1987 r. liczba uczestniczących w nim studentów osiągnęła i przekroczyła wyznaczony poziom 3 mln; zwraca uwagę, że ten sztandarowy program UE – przyczyniający się do integracji europejskiej oraz wzrostu świadomości na temat wspólnoty obywateli europejskich i poczucia przynależności do tej wspólnoty – cieszy się niezmiennym powodzeniem od chwili wprowadzenia go;
272. wyraża zaniepokojenie tym, że – jak poinformowano w sprawozdaniu specjalnym Eurobarometru nr 399 na temat dostępu do kultury i uczestnictwa w niej w 2013 r. – publiczne środki budżetowe na ochronę i promocję dziedzictwa kulturowego na szczeblu europejskim widocznie się kurczą, podobnie rzecz ma się z udziałem w tradycyjnej działalności kulturalnej; w związku z tym uważa, że należy wzmocnić nowe instrumenty unijne mające na celu wspieranie europejskiej agendy kultury, takie jak programy „Kreatywna Europa” i „Horyzont 2020” oraz platforma kulturalna Europeana;

Środki, jakie należy podjąć

273. odnotowuje, że dyrektor generalny Dyrekcji Generalnej ds. Badań Naukowych i Innowacji wydał ogólne zastrzeżenie, jeśli chodzi o dokładność zestawień poniesionych wydatków (3 664 mln EUR) na PR7 w rocznym sprawozdaniu z działalności dyrekcji generalnej, chociaż on sam spodziewa się, że „skutki finansowe netto błędów” w oparciu o 1 552 zamknięte projekty wyniosą ok. 2,09 %, czyli blisko progu istotności; uważa, że takie zastrzeżenia sprawiają, że pojęcie „należyte zarządzanie finansami” traci na znaczeniu; wzywa zatem dyrektora generalnego do stosowania zastrzeżeń w przyszłości w sposób bardziej konkretny i ukierunkowany;
274. wzywa Komisję, aby udzieliła informacji, w odpowiednim czasie przed sprawozdaniem Komisji w sprawie działań następczych podjętych w związku z decyzją o udzieleniu absolutorium za rok budżetowy 2013, na temat średniego czasu trwania postępowań kontradiktoryjnych przed odzyskiwaniem środków w tej grupie polityki;
275. ubolewa, że Komisja wciąż nie przekazała wykazu beneficjentów w rozbiciu na kraje; spodziewa się otrzymać odpowiedź w sprawozdaniu Komisji w sprawie działań następczych podjętych w związku z decyzją o udzieleniu absolutorium za rok budżetowy 2013;
276. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja dała wreszcie sprawozdawcy dostęp do sprawozdania z kontroli w sprawie kosztów operacyjnych dwóch programów (Uczenie się przez całe życie – 6,9 mln EUR, Młodzież w działaniu – 1,65 mln EUR) działających w Turcji w 2012 i 2013 r.; zauważa, że sprawozdanie zostało przekazane w ramach umowy ramowej; jest zaniepokojony znalezionymi poważnymi uchybieniami, jednak z zadowoleniem przyjmuje środki przewidziane przez tureckie władze, aby przeciwdziałać tej sytuacji; wzywa Komisję, by oceniła, czy będzie trzeba zastosować korekty finansowe;
277. wzywa Komisję, aby dostarczyła dodatkowych informacji dotyczących wydatków w ramach Programu na rzecz wspierania polityki w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych na czas przed sprawozdaniem Komisji w sprawie działań następczych podjętych w związku z decyzją o udzieleniu absolutorium za rok budżetowy 2013; zauważa, że w przypadku tego programu kwota obciążona ryzykiem mogła wynosić aż 3,4 mln EUR w 2013 r., co oznacza błąd resztowy w wysokości 2,8 %; zauważa, że pomimo tej sytuacji dyrektor generalny Dyrekcji Generalnej ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii (DG CONNECT) nie wydał zastrzeżenia;
278. wzywa Komisję, by przygotowała kompleksowe sprawozdanie, na czas przed procedurą udzielania absolutorium za rok 2014, w sprawie zwiększenia wytycznych politycznych Dyrekcji Generalnej ds. Badań Naukowych i Innowacji, co zostało spowodowane zleceniem zarządzania dwiema trzecimi kosztów operacyjnych w ramach PR7 organom spoza Komisji;
279. wzywa Komisję, by sporządziła, na czas przed procedurą udzielania absolutorium za rok 2014, przegląd postępów tej polityki między PR7 a Horyzontem 2020 dla badaczy i MŚP;

Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)

280. z zadowoleniem przyjmuje dyskusje toczące się między OLAF i jego Komitetem Nadzoru w sprawie przeglądu uzgodnień roboczych, zachęcając te organy do osiągnięcia wspólnego i zadowalającego porozumienia; odnotowuje starania OLAF na rzecz wdrożenia uzgodnień roboczych; podkreśla, że starania te nie powinny być dysproporcjonalne, mając na uwadze ograniczone zasoby tego urzędu;
281. zwraca uwagę, że rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, które weszło w życie z dniem 1 października 2013 r., zobowiązuje OLAF do zagwarantowania niezależnego funkcjonowania sekretariatu komitetu nadzorczego (OLAF-SC) (motyw 40 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013); na tym etapie nie wie, czy zostały przewidziane środki, aby spełnić ten prawny obowiązek; wzywa Komisję, by podjęła natychmiastowe działania w celu naprawy tej sytuacji;
282. wzywa OLAF do terminowych konsultacji z komitetem nadzorczym OLAF-u przed zmianą instrukcji dla pracowników dotyczących procedur dochodzeniowych oraz przed określeniem priorytetów polityki dochodzeniowej;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

283. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że OLAF nie zawsze wdraża zalecenia komitetu nadzorczego OLAF-u, czasem nawet bez podawania uzasadnienia; wzywa dyrektora generalnego do poprawy współpracy w tym względzie;
284. przypomina, że w dniu 31 stycznia 2012 r. OLAF otworzył 423 dochodzenia; jest zaniepokojony kwestią legalności takiej procedury; wzywa komitet nadzorczy OLAF-u, by ocenił legalność 423 dochodzeń rozpoczętych jednego dnia oraz wyniki tych dochodzeń; wzywa również komitet nadzorczy OLAF-u do oceny statystyk dotyczących czasu trwania dochodzeń, do przeanalizowania funkcjonowania systemu zarządzania sprawami oraz złożenia Parlamentowi sprawozdania;
285. zwraca się do Komitetu Nadzoru OLAF o dokonanie oceny także statystyk dotyczących czasu trwania dochodzeń, o przeanalizowanie funkcjonowania systemu zarządzania sprawami oraz o złożenie sprawozdania właściwej komisji Parlamentu;
286. zwraca się do OLAF o przedstawienie w swoim rocznym sprawozdaniu bardziej szczegółowych statystyk częstotliwości otwierania i zamykania dochodzeń;
287. zwraca się do OLAF o przedstawienie Parlamentowi większej ilości informacji na temat praktycznej strony procesu doboru spraw, jego długości i dotyczących go wewnętrznych wytycznych;

Administracja

288. zwraca uwagę, że w ciągu ostatnich czterech lat (2011–2014) otrzymano łącznie 336 145 podań w ramach wszystkich procedur naboru zainicjowanych przez Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO), że średni koszt rozpatrywania jednego podania szacuje się na 238 EUR oraz że mniej niż 10 % z tych kandydatów umieszczanych jest później na liście rezerwowej; domaga się większej oszczędności pieniędzy podatników dzięki zmniejszeniu biurokracji oraz przedłużeniu ważności list rezerwowych do co najmniej 2 lat; wzywa Komisję do przygotowania w tej sprawie sprawozdania do czerwca 2015 r.;
289. zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi informacji w sprawie najwyższej emerytury wypłaconej w 2013 r. urzędnikom Komisji;
290. jest zaniepokojony stwierdzeniem przez Trybunał Obrachunkowy, że rzadko stosowane są postanowienia dotyczące postępowania z osiągniętym słabymi wynikami personelem; wzywa Komisję do pełnego stosowania regulaminu pracowniczego;
291. domaga się informacji dotyczących personelu spoza planu zatrudnienia i personelu finansowanego z pozycji innej niż „administracja”; wyraża ubolewanie, że władza budżetowa nie otrzymuje skonsolidowanych informacji na temat liczby takiego personelu, ani na temat powiązanych wydatków na personel w Komisji;
292. przypomina, że rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 ⁽¹⁾ wprowadza w załączniku 1.A dwie nowe grupy zaszeregowania, AD 13 i AD 14, dostępne dla personelu bez obowiązków kierowniczych, co wcześniej było zarezerwowane dla A4 (odpowiednik AD 12); wzywa Komisję do zaktualizowania sprawozdania z 2011 r. w sprawie równorzędności rozwoju zawodowego oraz sprawozdania w sprawie wydatków na personel wygenerowanych w 2013 r. przez niepełniący funkcji kierowniczych personel AD 13 i AD 14;
293. wzywa Komisję, by dostarczyła informacji na temat finansowania wszystkich działań dotyczących życia socjalnego, sportu i kultury dla pracowników, włącznie z korzystnym wpływem tych środków na wyniki oraz integrację ekspatriantów i ich rodzin;
294. zwraca się do Komisji o przedstawienie sprawozdania z korzystania z elastycznego czasu pracy w następstwie udzielenia Komisji absolutorium za rok 2013;
295. jest zaniepokojony z powodu znacznego wzrostu liczby urzędników wysokiego szczebla o grupach zaszeregowania AD 13 do AD 16; dostrzega ryzyko utraty reputacji przez Unię, ponieważ trudno jest wytłumaczyć, że godziny nadliczbowe nie są uwzględnione w tak wysokich pensjach;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniające Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 124 z 27.4.2004, s. 1).

296. stwierdza, że rozbieżności w wynagrodzeniach urzędników służby cywilnej pracujących w instytucjach Unii oraz pracowników administracji krajowych są nadal bardzo duże, co skutkuje m.in. brakiem mobilności personelu między szczeblem unijnym i krajowym; zwraca się do Komisji o przeprowadzenie szczegółowego badania powodów tych rozbieżności oraz o opracowanie długoterminowej strategii ich zmniejszenia, przy jednoczesnym zwróceniu szczególnej uwagi na różne dodatki (rodzinny, za rozłąkę, dodatki na zagospodarowanie i z tytułu przesiedlenia), urlop roczny, dni wolne, dni na podróż oraz kompensację nadgodzin;
297. przypomina o wydanym przez sekretariat generalny Komisji komunikacie w sprawie ograniczenia odpowiedzi na zapytania poselskie do 20 linijek tekstu; apeluje do Komisji o to, aby z uwagi na spoczywającą na niej odpowiedzialność polityczną nie pozwalała narzucać sobie przez sekretariat generalny ograniczeń w odniesieniu do odpowiedzi udzielanych na zapytania poselskie;
298. wyraża troskę o ochronę osób zgłaszających przypadki naruszenia i wzywa Komisję, aby czuwała nad zagwarantowaniem pełnego poszanowania ich praw;
299. podkreśla, że organizacje pozarządowe otrzymały w 2013 r. prawie 9 mln EUR z DG ds. Środowiska, niemal 4 mln EUR z DG ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów oraz 5,7 mln EUR z DG ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego; odnotowuje permanentną eksternalizację zadań Komisji; zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi unijnej wartości dodanej wynikającej z przekazywania środków pieniężnych za pośrednictwem tych organizacji pozarządowych;
300. zwraca się do Komisji z apelem o to, aby w przyszłości przyznawała komisarzom pełniącym swój urząd krócej niż dwa lata odprawę przejściową za okres nieprzekraczający okresu pełnienia przez nich obowiązków komisarza;
301. uważa, że w czasach kryzysu i ogólnych cięć budżetowych koszty wyjazdów pracowników instytucji unijnych powinny zostać zmniejszone oraz, w miarę możliwości, wyjazdy te powinny zostać zastąpione spotkaniami w siedzibach instytucji, ponieważ wartość dodana tworzona przez takie wyjazdy nie uzasadnia tak wysokich kosztów;
302. wyraża zaniepokojenie brakiem kobiet na odpowiedzialnych stanowiskach w Komisji; wzywa Komisję do opracowania planu na rzecz równości szans, w szczególności na stanowiskach kierowniczych, tak aby jak najszybciej rozwiązać ten brak równowagi;

Budżet UE a uzyskiwane rezultaty

303. wyraża ubolewanie, że pomimo pewnych postępów zgłoszonych przez Trybunał Obrachunkowy⁽¹⁾, czwarte sprawozdanie oceniające, zgodnie z art. 318 TFUE, nie jest jeszcze przydatne z punktu widzenia procedury udzielania absolutorium, chociaż na mocy TFUE powinno ono być częścią dowodu, kiedy Parlament każdego roku udziela Komisji absolutorium budżetowego; jest zaniepokojony, że głównym problemem budżetu Unii jest brak ukierunkowania na wyniki;
304. odnotowuje, że w sprawozdaniu za 2013 r. Trybunał Obrachunkowy stwierdził, że państwa członkowskie przy wyborze projektów w ramach zarządzania dzielonego koncentrowały się przede wszystkim na potrzebie wydatkowania dostępnych środków unijnych, nie zaś na oczekiwanych wynikach; aby odwrócić tę zachętę i przejść na kulturę dobrych wyników, Parlament domaga się zwołania niezależnej grupy roboczej wysokiego szczebla (z udziałem naukowców) ds. wykonania budżetu Unii, tak aby wydać zalecenia umożliwiające strukturalne zorientowanie zachęt na dobre wyniki zamiast wydatkowania, w oparciu o ocenę unijnej wartości dodanej, przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z przepisami; uważa, że ustalenia tej grupy wysokiego szczebla powinny być dostępne w odpowiednim czasie przed śródkresowym przeglądem obecnych wieloletnich ram finansowych i stanowić podstawę dla nowego okresu programowania wieloletnich ram finansowych;
305. ponawia żądanie, by dyrekcje generalne Komisji określiły w swoim planie zarządzania ograniczoną liczbę prostych celów spełniających wymogi Trybunału Obrachunkowego, jeśli chodzi o istotność, porównywalność i wiarygodność oraz związanych z głównymi celami strategii Europa 2020, aby zdawały sprawozdania ze swoich osiągnięć w swoim rocznym sprawozdaniu z działalności w rozdziale zatytułowanym „osiągnięcia z zakresu polityki” oraz by Komisja sporządziła na tej podstawie sprawozdanie oceniające w sprawie finansów Unii zgodnie z art. 318 TFUE;

⁽¹⁾ Zob. sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za 2013 r., pkt 10.24.

306. zwraca się do Komisji, by zawarła w przyszłych sprawozdaniach oceniających zgodnie z art. 318 TFUE analizę wydajności, skuteczności i rezultatów osiągniętych pod względem wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w związku z planem inwestycyjnym w wysokości 315 mld EUR ogłoszonym przez przewodniczącego Komisji Jeana-Claude'a Junckera w dniu 26 listopada 2014 r. na sesji plenarnej Parlamentu;
307. domaga się, by w następnym sprawozdaniu oceniającym zgodnie z art. 318 TFUE Komisja zawarła analizę wykonaną we współpracy z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym dotyczącą wydajności, skuteczności i rezultatów osiągniętych w ramach planu na rzecz zwiększania wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w wysokości 120 mld EUR przyjętego przez Radę Europejską na szczycie w dniach 28–29 czerwca 2012 r.;
308. nalega, by w wewnętrznej organizacji Komisji, której przewodniczącym jest Jean-Claude Juncker, wzięto pod uwagę, że strategia Unii na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia nie opiera się na działalności pojedynczych DG, lecz obejmuje siedem przekrojowych inicjatyw przewodnich, które za każdym razem są wdrażane przez kilka Dyrekcji Generalnych; nalega, by związana z tym potrzeba koordynacji i współpracy w obrębie Komisji nie przyczyniła się do powstania nowych form biurokracji i obciążeń administracyjnych;
309. wzywa Komisję, aby zarządzała swoim budżetem w taki sposób, aby nie występowało nakładanie się i powielanie obszarów tematycznych polityki w różnych jej dyrekcjach generalnych o podobnych lub niemal identycznych kompetencjach;
310. uważa, że koncepcję/ideę oceny wpływu na zrównoważony rozwój należy stosować do wszystkich rodzajów wsparcia finansowego, nie tylko w wydatkach Komisji, lecz w wydatkach wszystkich instytucji, organów i agencji UE; uważa, że nie należy dopuszczać ani zezwalać na jakiegokolwiek wydatki, które nie są zgodne z badaniem/analizą oceny wpływu;
311. domaga się, by do września 2015 r. Komisja przedstawiła właściwej komisji Parlamentu kompleksowe sprawozdanie w sprawie jej działań mających na celu zachęcenie opinii publicznej do powiadamiania o nieprawidłowościach;

Agencje wykonawcze

312. ubolewa, że zgodnie ze sprawozdaniem z kontroli w sprawie sprawozdania finansowego Agencji Wykonawczej ds. Transeuropejskiej Sieci Transportowej ⁽¹⁾ agencja ta nie przeprowadza zadowalających weryfikacji *ex ante* należności za użytkowanie swojej siedziby naliczanych przez zarządcę budynku, co poskutkowało nienależną i nieodzyskaną przez agencję zapłatą podatku VAT w wysokości 113 513 EUR w 2013 r.; zauważa, że agencja wykonawcza nie dysponowała większością związanych z tymi należnościami umów, faktur i pokwitowań; zwraca uwagę na wysoki poziom przeniesionych środków w tytule II (27 % stanowiących równowartość 666 119 EUR), co budzi wątpliwości, jeśli chodzi o należyte zarządzanie finansami przez tę agencję wykonawczą;

Przemysł tytoniowych

313. przypomina, że Parlament zwrócił się w swojej rezolucji towarzyszącej absolutorium dla Komisji za rok budżetowy 2012 o ocenę istniejących umów z czterema koncernami tytoniowymi (Philip Morris International Corporation Inc. (PMI), Japan Tobacco International Corporation, British American Tobacco Corporation i Imperial Tobacco Corporation); zwraca uwagę, że w trakcie wysłuchania przy drzwiach zamkniętych na ten temat Komisja zobowiązała się, iż przedstawi do maja 2015 r. ocenę doświadczeń nabytych w odniesieniu do porozumienia z PMI, które wkrótce wygaśnie.

⁽¹⁾ Zob. sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego w sprawie rocznego sprawozdania finansowego Agencji Wykonawczej ds. Innowacyjności i Sieci (dawniej Agencja Wykonawcza ds. Transeuropejskiej Sieci Transportowej) za rok budżetowy 2013 wraz z odpowiedziami agencji (Dz.U. C 442 z 10.12.2014, s. 358), pkt 11–13.